დროება

ყოველდღიური საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი

№ 140 პარასკევი, 26 ივნისი 1909 წ. № 140

განცხადების ფასი: ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე პეტიტით ღირს 15 კაპ.; უკანასკნელზე—10 კაპ., ხვა ადგილებიდან (კავკასიის გარეშე) მიღებულ განცხადებათა ფასი: სტრიქონი პეტიტისა ტექსტის ჩინ 20 კაპ., უკან—10 კაპ. ხამგლოვიარო განცხადების დაბეჭდვა პირველ გვერდზე თითოჯერ ხაღამოს 4 ხაათამდე ღირს 3 მ., ოთხი ხაათის შემდეგ მეტი მღირებაა.

განცხადებანი იმ პირთა, ფირმათა და დაწესებულებათაგან, რომელნიც კავკასიის გარეშე არიან, ან მთავარი განტოები და განყოფილებანი აქვთ, მიიღება მხოლოდ სავაჭრო ხაწლის ლ. და ე. მუტლ და ამხ.—ის განცხადებათა ცენტრალურ განტოებში მოხკოვი, მიახნიგის ქ., ხ. სიტოვისა, და მის განყოფილებებში: პეტერბურგში—მოხკოვის 11, ვარშავაში—მარშალკოვხკის ქ. 130, პარიზში—ბირეის მოედანი.

წელის მოწერა და დახაბეჭდი განცხადებანი «დროების» რედაქციაში და განტოებში ყოველ დღე, კვირა-უქმეების გარდა, დილის 9 ხაათიდან 4-მდე, ხალამოთი 5-დან 8-მდე.

წელმოუწერელი წერილები არ ბრუნდება და მხოლოდ წერილებს და კორხპონდენციის ხელ არ ინახება. ინახება ერთის თვით მხოლოთ დიდი წერილები და მოთხრობები. პირადად მოლაპარაკება შეიძლება ყოველ დღე, კვირა-უქმეების გარდა დილის 10 ხაათიდან ხამუა-დღევის 3 ხაათამდე. ადრესის გამოცვლა 40 კაპ.

რედაქციის ადრესი: ტფილისი დიდი ვანქის ქ. N 12.

ფოხტის ადრესი: Тифлисъ, Редакція газ. «ДРОЭБА».

ცალკე ნ.ომერი ყველგან ერთი შაური.

დამატებიანი ნომერი (კვირისა) 7 კაპ.

დროება

ყოველ დღიურ გამოცემის გარდა გაზეთს აქვს ყოველკვირეული

სურათებიანი დამატება

გაზეთის ფასი დამატებიანა: პირველ ივლისიდან წლის ბოლომდე—5 მ. 10 კ., ერთი თვით 1 მან.

ცალკე ნომერი ყველგან ერთი შაური

დამატებიანი ნომერი (კვირისა) 7 კაპეიკი

გაზეთის გამოწერა შეიძლება მხოლოდ თვის პირველ რიცხვიდან.

წელის-მოწერა შეიძლება რედაქციის განტოებში: დიდი ვანქის ქუჩა, N 12, დილით 9-დან 3 ხაათამდე. ხალამოთი 5-დან 8 ხაათამდე.

ადრესი: Тифлисъ, Редакція „Дроэба“ И. С. АГЛАДЗЕ.

29 თიბათვეს ქ. გორის ოქონის ეკლესიაში ორმოცი დღის გარდაცვალების გამო, გადახდილი იქნება წირვა და პანაშვიდი

ეპისტერინე გარსევანის-ასულის **სამთლიკუდოვის**

სულის მოსახსენებლად, რასაც აუწყებს მეგობართა და ნაცნობთ გარდაცვალებულის მეუღლე **კოსტანტინე სამთლიკუდოვი.** (1—ფ.—1)

ქმ. ზუგდიდის სახალხო თეატრი

პარასკევს, 26 ივნისს, 1909 წ. ადგილობრივ სცენის მოყვარეთაგან წარმოდგენილი იქნება პირველი მოქმედება **გ. დ. ანუნციოს** ახალ პიესისა:

იორიას ასული

თარგ. იოხებ იმედაშვილისა.

იორიას ასულის როლს შეასრულებს მ. მდივანი.

ქონაწილეობას მიიღებენ: ქ-ნნი: ამირაჯიბი, თ. ბერიშვილი, ნ. გელიტაშვილი. მ. გოგოლაშვილი, ნ. გიორგობიანი, ნ. დადვაძისა, მ. ზარდიაშვილი, მ. ლელაშვილი, თ. და ნ. ნათიშვილ., ნ. თოხაძე, ე. ციმაკურიძე, ა. ქიქოძე; ბ-ნნი: ბერიშვილი, გ. ანიძე. ბ. დადვაძე, გრიშაშვილი და სხვ.

პიესას დასდგამს ალ. წუწუნავა.

„რუკი-ვერხ“

კომ.-ხტრიქა 1 მოქ. ვ. ურუშაძისა.

მოწაწილეობას მიიღებენ: ქ-ნი გელიტაშვილი; ბ-ნნი ანიძე, იმედაშვილი-ხამშელი, დადვაძე, ურუშაძე, თ. დოლიძე და სხვ.

საკონცერტო განყოფილება

მოწაწილეობას მიიღებენ ქ-ნნი ნ. გაბუნია-ცაგარლისა თ. ძნელაძე, ბრესინხკაია; ბ-ნნი ნ. ერისთავი, ია კარგარეთელი, გ. ჩუბინაშვილი, ი. აბამძე, გრიშაშვილი, ურუშაძე და სხვანი. ადგილების ფასი 1 მ. 50 კ.-დან 15 კაპეიკამდე.

დასაწყისი სწორედ ხალამოს 9 ხაათზედ.

საზოგადოების საყურადღებოდ. ფარდის ახდის შემდეგ დარბაზში შესვლა არ შეიძლება. (2—ნ.—2) გამგე **ვ. ურუშაძე.**

ანონსი
ელექტრო-ბიოგრაფი
„მუზა“

გაიხნება ივლისის პირველ რიცხვებში, ამ დროისთვის გათავდება აგება და მოწყობა შენობისა, აგრეთვე ბაღისა. სპეციალურად გაუმჯობესებული მაშინები და აპარატები უკვე მიღებულია.

ბაღში მოწყობილია განსაკუთრებული ვერანდა სურათების საჩვენებლად გარედ ჰაერზე. იქვე დაუკრავს სიმებიანი ორკესტრი. მთელი შენობა და ბაღი დიდებულად იქნება გაჩირაღდნებული და განათებული ელექტრონის ლამპრებით. დაწვრილებით და აგრეთვე დღე გაბხნახა ცალკე აფიშებით იქნება გამცხადებული.

ელექტრო-ბიოგრაფი „მუზა“

მოთავსებული იქნება მიხკვილის პროსპ. N 163, ბაქოს ქუჩის კუთხე, ტფილისის ოსენერვატორიის პირდაპირ. (1—გაქ.—1)

ამხ. „სორაბნის“ გაძოცება

„ახალი ჩანგი“

20 ამ თვისთვის ვეღარ გამოვიდა, რადგან წიგნის სიმტარავის გამო განძრაზული მახალა აღარ ჩაეტია, ხოლო შემოკლებით გამოცემა წიგნისა კი უხერხულად ვგვანით. ამიტომ „ახალი ჩანგი“ გამოვა დიდი ზომის წიგნად, ე. ი. იქნება 450 გვ. და მეიძლება მეტიც. წიგნში ჩართული იქნება 50-ზე მეტი სურათი ქართველი ხაზოგადო მოღვაწეებისა და შრავალი ახალი ვიეტკა განგებ «ახალი ჩანგისათვის» ამოჭრილი. წელის მომწერთათვის ეს წიგნი ღირება 50 კაპ., **ვისაც 25 კაპეიკი გადახდილი აქვს, მან კიდევ 25 კაპ. უნდა დაუმატოს. ვინც არ მოისურვებს 25 კაპ. დამატებას, მას შეუძლია თავისი 25 კაპ. უკანვე წაიღოს.** ფულის უკანვე მიღება და დამატება შეიძლება იმ აგენტთან, ხადაც ნაყიდია «ახალი ჩანგის» კვიტანციები. ფულის დაბრუნება შეიძლება **ივლისის 10 რიცხვამდის.** ვინც ამ წლის განმავლობაში 25 კაპ. არ დაუმატებს, მას წიგნი აღარ მიეცემა, მხოლოდ პირველად შემოტანილი ფული 25 კაპ. დაუბრუნდება უკან, როცა მოითხოვს. ვისაც ფოხტის ხამუალებით აქვს გამოწერილი, მათაც ამნაირის წესით უნდა დაუმატონ.—ვინც 10 ივლისამდე არ დაუმატებს, მას თავისი მარკები უკანვე გაეგზავნება.

რადგან «ახალი ჩანგი» დიდი ზომის წიგნია და დაუკავშმავად უხერხული ხატვრა იქნება, ამიტომ ჩვენ ვაკეთებინებთ ყდებს. ყდები ხაუკეთესო «რიბნის» კალენკორისაგან იქნება გაკეთებული, მოვარაყებულის წარწერებით. წელის მომწერთათვის ყდა ეღირება 25 კაპ. (ამნაირი ყდა ცალკე წიგნის 50 კაპ. ღირს). ვისაც ენებება, რომ წიგნი ყდიანი მიიღოს, მან უნდა დაუმატოს სულ 50 კაპ.

«ახალი ჩანგი» ცალკე გასახყიდადაც გამოვა. ყდიანი ეღირება 1 მ. 25 კაპ. ახალი წელის მომწერლები აღარ მიიღებიან. «წიგნი გამოვა ივლისის დამლევს». ფოხტის ადრესი: Тифлисъ т-во „Сорадзнъ“ М. Гачечиладзе. (7—ნ.—3)

უკვე დაიბეჭდა ცალკე წიგნად და გასაყიდად დაურიგდათ წიგნის მაღაზიებს

ვასილ ყიფიანის

ორიგინალური ისტორიული დრამა ხუთ მოქმედებად

სამეგრელოს მთავარი ლევან

ფასი 40 კაპ.

ტფილისს გარედ მცხოვრებთ, ვინც გაზეთ „დროების“ კანტორიდან დაიბარებს წიგნს, გასაგზავნი ფული არ გადახდებათ. ფულის მაგიერ მარკებიც შეიძლება გამოიგზავნოს.

სახალხო სახლი.

შაბათს, 27 ივნისს, გაიმართება

◀ ინტერნაციონალური ▶

კონცერტი

წაიკითხავენ ლექსებს და იმღერებენ, ქართულად, რუხულად, სომხურად, თათრულად, გერმანულად, ოსურად, ფრანგულად, ესპერანტოზე, იტალიანურად, პოლონურად, მალოროსიულად და სხვა ენებზე. აგრეთვე დაუკრავენ სკრიპკაზე ძმები პანცევები. 7 და 8 წლის და და ძმა იმღერებენ ოპერიდან „პიკოვაია დამა“; ვ. ურუშაძე წაიკითხავს გურულ სცენებს; ბ. მინიონსკი წაიკითხავს შეშლილის წერილებს—აპუხტინისას.

ბოლოს საზანდარი და ლეკური. დაწვრილებით პროგრამებში.

დასაწყისი საღამოს 8½ საათზე.

ადგილების ფასი 5 კ.-დან—50 კაპ. ბილეთები იყიდება ყოველ დღე სახალხო სახლის კასაში დილით 12—2 ს. საღამოთი 6—8 საათზე.

(2—134—1) გამგე **თ. დოლიძე.**

კვირას, 28 ივნისს, **გ. კანევსკი** წაიკითხავს ლექციას

გრაფოლოგიაზე

ანუ წერაში ხელის განსაკუთრებულ თვისებაზე.

ფიზიოლოგიურ და პსიხოლოგიურ საბუთებით არკვევს, რა კავშირი აქვს კაცის ხასიათსა და ნაწერის ხელს და იგებს მისს სულიერ ცხოვრებას.

ლექცია დაიწყება დილის 11 ს. ფასები 5 კ.-დან 50 კაპეიკამდე. ბილეთები იყიდება თეატრის კასაში დილით 12—2 ს. საღამოთი 6—8 საათზე. (2—314—1)

ახლად გახსნილი
ტფილისის
კერძო სამკურნალო

გარედან ყოველ დღე მოსიარულე ავადმყოფთათვის.

ვოგზლის ქ., № 8, ს. ენფიანჯიანცისა, ტელეფ. 695.

ე. გ. **ფელდშროვი**—ყოველ დღე, ოთხშ. და კვირის გარდა, 11—12 ს. შინაგანი და ბავშვების ავადმყოფობანი.

ვ. დ. **ღამბაშიძე**—ყოვ. დღე, კვირის გარდა, 12—1 ს. შინაგ. და ბავშ. ავად.

ბ. ა. **პოპოვი**—ყოვ. დღე, კვირის გარდა, 12—1 ს. ყელისა, ცხვირისა და ყურისა.

გ. მ. **მაკაროვი**—სამშ. და პარასკ. 1—2 ს. შინაგ. და ბავშვ. ავად.

ა. ნ. **დიასამიძე**—ყოვ. დღე, 11½—12½ ს. სიფილისი, კანისა და ვენერ.

ნ. მ. **მელიქიშვილი**—ყოველ დღე, ქირურგ. და ქალებისა, 1—2 ს.

ი. გ. **გომბართელი**—ყოველ დღე, შინაგ. და ბავშვ. ავად. 2—3 ს.

ვ. ს. **მუსხელიშვილი**—ყოვ. დღე, კვირის გარდა, 2—3 ს. თვალისა.

ხაღამოთი.

ა. გ. **მირზოევი**—ყოვ. დღე, კვირ. გარდა, 5—6 ს. შინაგ. და ბავშვ. ავად.

ნ. გ. **ჭიჭინაძე**—ყოვ. დღე, კვირ. გარდა, 6—7 ს. შინაგ. და ბავშვ. ავად. მიკროსკოპიული, ქირურგიული, ბაქტეოროლოგიური და ქიმიური გამოკვლევანი; აგრეთვე ყვავილის აცრა და ძიძების გასინჯვა. ფასი რჩევისათვის 50 კაპ.

(ზღ.—ნ.—94)

ექიმი კბილისა **ნ. რცხილაძე** იღებს ავადმყოფებს დილით 9—2 ს. ხაღამოთი 5—7. ვერა, ფლჯას ქუჩა N 25. (უ)

ექიმი კბილისა **ალ. სოლოდაშვილი** იღებს ავადმყოფებს 9—2 ს. და 5—7 ხაათ. გოლოვინის პრ. N 12. ხაწლი მდივანისა. (უ)

ექიმები კბილისა ქუთაისში **ნ. ა. დემიდოვი** და **მ. ო. სუხარევსკი**

იღებენ ავადმყოფებს ყოველ დღე დილით 8—2 ს. ხაღამოთი 4—7 ს. პლომბის გაკეთება, კბილის ჩახმა და პროტეზები. აბოსროვის ქუჩა, ხაწლი N 14. დემიდოვისა. (0—586—179)

რადგან მიღებულია ნება-რთვა ტფილისელ ხელოსანთათვის

ვრილი კრედიტის ხაზოგადოების

დასაარსებლად, ამიტომ ხელოსანთა რწმუნებული სთხოვს დამაარსებელ წევრებს, მობრძანდნენ ხაზოგადო კრებაზე, რომელიც მოხდება პარასკევს, 26 ივნისს, დილის 11 ხაათზე, ტფ. სახელოსნო გამგეობის სადგომში. (1—ნ.—1).

საჯარო
მასწავლებელი

წერა-კითხვის საზოგადოების სკოლისათვის ს. დიდ-გომარეთში.

(ბოლჩალოს მ.)

მასწავლებელს ექნება ბინა და ჯამაგირი თვეში 30 მან.

მსურველმა უნდა გამოგზავნოს თხოვნა და საჭირო საბუთები გამგეობის სახელზე (ტფილისი, წერაკითხვის საზოგადოება). (3—1)

ექიმი **ვ. ღამბაშიძე** გადავიდა გოლოვინის პრ. N 8. ხუთაშაბათის ხაწლში. იღებს ავადმყოფებს ხალამოთი 6—7 ს. კვირა დღის გარდა. (უ)

ექიმი **ე. ვაშაკიძე** იღებს შინაგან ხნეულებით ავადმყოფებს დილით 7—9 ს., ხალამოთი 5—7 ს. ავჭალის ქუჩა, N 41, ხასულიერო ხასწავლებლის პირდაპირ. (უ)

ექიმი **კაკაბელაშვილი ქუთაისში**

1 ივლისიდან ავადმყოფებს მიიღებს სოფლის ქუჩაზე, თოფურიასეულ საავადმყოფოსთან. მიიღებიან შინაგ., ბავშვთა და ქალთა ავადმყოფობით ხნეულნი. დილით 9—1 ს. ხალამოთი 5—7 ს. (100—ნ.—2)

ექიმი **მ. ნ. მელიქიშვილი** იღებს ქირურგიულ და ქალების ხნეულებათა ავადმყოფებს ყოველ დღე 9—10 ხაათზე დილით და 4—6 ხაათზე ხალამოთი. ბროწხეს ქუჩა, N 11. (75—111)

ექიმი **ვ. ს. მუსხელიშვილი** იღებს თვალებით ავადმყოფებს ყოველდღე დილით 9-დან 11-მდე. გიორგინი, N 9. (უ)

კაბინეტი **ელექტრონის და რენტგენის ხამკურნალოსი მ. გედევანიშვილისა.**

იღებს ავადმყოფებს დილით 12—1 ს. ხალამოთი 6—ხაათ. გერა ყორღანოვის ქუჩა, საკუთ. ხაწლი, N 20, ტელ. 791. (ნ. 97)

ექიმი **ა. ნ. დიასამიძე** კანისა და ვენერიულ ავადმყოფებს იღებს ყოველ დღე დილით 12—1 ს. ხალამოთი 6—8 ს. ზუთმაბათობით მხოლოდ დილით 8—9 ს. გვირაბებით ავადმყოფებს არ იღებს. მოსკოვის ქ., N 4, ხაწლი გაბაშვილისა. (უ)

დეპეშები

პეტერბ. დეპეშათა სააგენტოსაგან)

25 ივნისი

ხპარხეთი

თეირანი. იმ ამბავმა, რომ კაზვინში მალე რუხის ჯარი გაჩნდებაო, თავისი გავლენა იქონია. მუშტიდები, რომელთაც ამ რაღენიმე ხნის წინად რუხეთის საელჩოს წერილი გაუგზავნეს და მუქარას უთვლიდნენ, ეხლა თხოულობენ ამ წერილის შინაარს ცუდად ნუ გაიგებთო. ამას გარდა მუშტიდები აცხადებენ, ჩვენა ვკისრულობთ უცხოელების დაცვასო. ერთი გაზეთის რედაქტორი, რომელიც თავის გაზეთში რუხს ჯარსა ჰკიცხავდა, შეუამგომლობს, ნება მომეცით, საელჩოს წინაშე ბოდიში მოვიხადოო. საელჩოებმა ნაციონალისტების მეთაურს ხეპეხდარს თავიანთი პასუხი დილით გაუგზავნეს კერეჯში. დროებითი ზავი 23 ივნისს გათავდა.

თეირანი. გამოაქვეყნეს საარჩევნო კანონი. თეირანში არჩევნები უნდა დაიწყოს 10 დღის შემდეგ. კერეჯეში მოვიდა ბახტიარების ნაწილი. ეს უკანასკნელნი ხეპეხდარს შეუერთდნენ. ხეპეხდარმა საელჩოებს პასუხი გაუგზავნა. ხეპეხდარი ატყობინებს, სამხედრო მოქმედებას თავს ვერ დავანებებო. კაზვინში დიდი არეულობაა, ყველგან აგიტაციას ეწევიან და ომს ჰქადაგებენ. ხატახტო ქალაქში მუშტიდი ხარ-ულ-ულემა აშკარად ჰქადაგებს ომს და ხაყოველთაო გაფიცვას.

ლონდონი. რეიტერის ხააგენტოს თეირანიდან ატყობინებენ: რუხეთისა და ინგლისის ელჩებმა ხეპეხდარს შეატყობინეს, მხარს დაუჭერთ თქვენს ორ მოთხოვნას, ხახელდობრ იმას, რომ შაჰმა დაითხოვოს თავისი მახლობელი რეაქციონერები და ახალი ხამინისტრო შეადგინოსო. „დეილი-ტელეგრაფის“ სიტყვით, ხეპეხდარს უარი განუცხადებია, ამისთანა კომპრომისს ვერ მივიღებო და ელჩისთვის უცნობებია, მივდივარ თეირანზეო.

თეირანი. კაზვინიდან იუწყებიან: ადგილობრივი რევოლიუციონერები ხალხის ასაჯანყებლად ავრცელებენ, რომ ნეჯეფიდან ჩამოვა გავლენიანი მუშტიდი კაზინმა ხოროსანი, რომელიც ისპაჰანის, ხამადანის, იეზდის ადგილობრივ და სხვა ქალაქების მოლების და მეთაურების დახმარებით თეირანზე ხაერთო გალაშქრებას მოაწყობსო.

ოხმალეთი

სტამბოლი. სამხედრო ხასამართლომ ჩამოხრჩობა გიდაუწყვიტა მაჰმადიანთა ასოციაციის მეთაურს 31 მარტის არეულობის სულის ჩამდგმელს შეიხს ვახდეტტის და იუსუფფაშას, ერზერუმის ყოფილ კომენდანტს.

დეპუტატთა პალატაში საზღვაო მინისტრმა შეიტანა კანონ-პროექტი, რომლითაც ფლოტისთვის ხარჯთ აღრიცხვის გარეშე 337,000 ოსმალურ გირვანქას თხოულობს. პალატამ საჩქაროდ განიხილა ეს კანონპროექტები და დაადგინა, სამინისტროს მიეცეს 167,000 გირვანქა. აქ მდგომი ფლოტი არხიპელაგში წავა.

ხაზღვარ-გარედ.

ლონდონი. ინგლისში ეოფნის უკანასკნელ დღეს სახელმწიფო საბჭოს წევრის ამორჩევლად აირჩია ნიკიფოროვი.

კიევი. ქალაქის თვითმმართველობამ დაადგინა იშუამდგომლოს საერო განათლების მინისტრის წინაშე, რომ კიევში შემოღე'ულ იქმნეს საყოველთაო პირველდაწყებითი სწავლა.

პეტერბურგი. დღე-ღამეში ხოლერით ავად გახდა 90, გარდაიცვალა 30, მორჩა 50 კაცი, ხაავადმყოფოში 692 კაცია.

პეტერბურგი. რადგან საშიშია, რომ ამ ზაფხულში ხოლერა ძალიან გავრცელდება, ამიტომ შინაგან საქმეთა მინისტრმა ბრძანება გასცა, დაათვალიერონ და გამოიძიონ ქალაქის რომელი ნაწილია უფრო საშიშო ხოლერის მხრივაო.

ადმინისტრაციის განკარგულებით, კონფისკაცია უყვეს გაზეთ „სლოვო“-ს მე-836 ნომერს. გაზეთის რედაქტორს ანდრიანოვს სამართალში აძლევენ.

უურნალისტის დღიური

4.

კიდევ სტუდენტებზე.

ჩემ პირველ წერილში ქართველ სტუდენტების შესახებ („დროება“, № 121), სხვათა შორის, ოდესაში მომხდარი ფაქტიც აღვნიშნე და ის აზრი გამოვსთქვი, რომ კერძო პირების უსინიდისო საქციელის მოსასპობად კერძოდ მათ წინააღმდეგ მიმართული ზომები არა კმარა-მეთქი. ლაპარაკი მაშინ იმ ბოიკოტის შესახებ მქონდა, რომელიც ადესელ ქართველ სტუდენტებს ერთ თავის თანამემამულესათვის გამოეცხადებინათ.

მაშინაც ვამბობდი და ეხლაც ვიტყვი, რომ დამღუპველი კერძო პირების მოქმედება კი არ არის, არამედ ის ფსიხიური ატმოსფერა, რომელიც ზრდის და ასაზრდოებს ყოველისმხრით უზნეო ადამიანებს. სტუდენტებში კი თან-და-თან მაგრა იკიდებს ფესვებს ისეთი სულიერი განწყობილება, რომლის ლოღიკურ დასკვნათაც ახლო მომავალში,—მე ამაში ღრმადა ვარ დარწმუნებული,—სტუდენტების სრული დემორალიზაცია შეიქმნება. სტუდენტებსაც ეკარგებათ თან-და-თან ზნეობრივი სიფაქიზე, ახალ-გაზდური სიმტკიცე ხასიათისა, რომელიც ყოველთვის იმაგრებდა ხოლმე სტუდენტებს. სტუდენტების დემორალიზაცია და უპრინციპობა თავის-თავად არ დაბადებულა: იგი ღვიძლი შვილია ჩვენი საერთო საზოგადოებრივ ცხოვრებისა. ხშირად იქაც კი, სადაც გამოქანდაკებული პრინციპიალობა ეჩვენება ადამიანს, ნამდვილად მეტად დუხჭირი უპრინციპობაა ხოლმე. ქართველ სტუდენტების უპრინციპობა მთელი ჩვენი უპრინციპობის გამონაკადია.

ჩვენი გაზეთის დღევანდელ ნომერში დაბეჭდილია წერილი სტუდენტის გიორგი ბელქანიასი, რომელიც მე ამ უპრინციპობის და უკიდურეს გაკადნიერების ნიმუშად მიმაჩნია. გაკადნიერება ბევრნაირი მინახავს, მაგრამ თუ ამ ზომამდე მივიდოდა,—ამას კი ვერასოდეს ვერ წარმოვიდგენდი.

ბ-ნი ბელქანია ადესაში მომხდარ ამბავს მოგვითხრობს და იმ სტუდენტის გამართლებასა სცდილობს, რომელსაც ოდესის ქართველმა სტუდენტობამ ზურგი შეაქცია. ვინა სტუყუის მათ შორის,—ამის გამოძიებას მე არ შეუდგები; დაინტერესებული მხარე, უეჭველია, თვითონვე გასცემს პასუხს ბ-ნ ბელქანიას. მე მინდა მხოლოდ დავასურათო ის გახრწნილობა, რომელიც ბ. ბელქანიას წერილში გამოსჭვივის.

თავის გამართლების უფლება ყველასა აქვს; აგრეთვე ყველას უფლება-

ბა აქვს სხვის ვეჭილობა იკისროს. მაგრამ ეს კიდევ იმას არა ნიშნავს, რომ ყველას შეუძლიან ვეჭილობა. ბ-ნ ბელქანიას რომ გონიერების ერთი იოტი მაინცა ჰქონოდა, თავის დღეში ქვემო დასტამბულ წერილს დასაბეჭდად არ გამოჰგზავნიდა.

რომ საქმის ვითარება უფრო გასაგები გახდეს მკითხველისთვის, ოდესაში მომხდარ ამბავს მოვაგონებ. ერთი ქართველი სტუდენტი, სახელდობრ, ანდრია დღებუაძე, ჰეშმარიტ რუსთა კავშირში ჩაწერილა. იგი ამას არავის ეუბნებოდა, მაგრამ მალე ამხანაგებმა გაუგეს და ბოიკოტი გამოუცხადეს. მიუხედავად ამ ბოიკოტისა, ზოგიერთი სტუდენტები, როგორც გადმოგვცემენ, გაწაგრძობდნენ მასთან მისვლა-მოსვლას და ამხანაგობას. თავს იმით იმართლებდნენ, რომ სტუდენტების მიერ გამოქვეყნებული ამბავი დამტკიცებულად არ მიგვაჩნიაო. მაგრამ ანდრია დღებუაძეს პროფესორთა სადისციპლინარო სასამართლოში თავისი პატიოსანი პირით განუცხადებია, მე ჰეშმარიტ რუსთა კავშირის წევრი ვარო.

ჩვენ ამ ჟამად მხოლოდ ფაქტი გვაინტერესებს. როგორ სწარმოებდა ანდრია დღებუაძის გასამართლების საქმე,—ეს ჩვენ ნაკლებად გვაინტერესებს და, მგონია, არც მკითხველისთვის უნდა იყოს ძალიან საინტერესო. თვით ფაქტს კი ანდრია დღებუაძის ვეჭილი ბ-ნი ბელქანიაც კი არ უარ-ჰყოფს. იგი თავის წერილში სწერს: „როგორც გაზეთებიდან გაიგებდით, ბ-ნი დ—ძე ამა წლის იანვრის თვეში **რაღაც შეცდომით** შეიქმნა წევრი ჰეშმარიტ რუსთა კავშირისა. რამ აიძულა ბ-ნი ა. დ—ძე ასეთს ნაბიჯზე, თუმცა ეს არ არის ინტერესს მოკლებული, **მაგრამ ამაზე აქ მსჯელობა სრულიად უადგილოდ მიმაჩნია.**“ რა არის ეს? განა შესაძლებელია შეცდომით ჰეშმარიტ რუსთა კავშირის წევრად გახდომა? ან რად მიაჩნია ბ-ნ ბელქანიას უადგილოდ ამაზე მსჯელობა? ან რაღა აქვს „სამსჯავროო“, როდესაც თვითონ აღიარებს, დღებუაძე „შეცდომით“ ჩაეწერა კავშირშიო? ან კიდევ ვილას ამტყუნებს ბ-ნი ბელქინია? ქართველ სტუდენტებს? რა უფლებით? ნუ თუ იმიტომ, რომ დღებუაძის ნამდვილი ფიზიანომია გამოარკვია! სასაცილოა, ფრიად სატირელი რომ არ იყოს. დღებუაძემ იმას მიმართა, ამას მიმართა, მაგრამ ყურადღება არავინ მიაქციაო. ამ საყვედურს რაიმე მნიშვნელობა ექნებად. მაშინ, საქმე გამორკვეული რომ არა ყოფილიყო ან სხვისთვის, ან თვით ბ-ნ ბელქანიასთვის. მაგრამ დღეს, როდესაც თვით ბ-ნი ბელქანია აცხადებს, დღებუაძე კავშირში ჩაეწერაო, სასაყვედურო, ყოველს შემთხვევაში, მას მანც აღარა აქვს-რა. ბ-ნი ბელქანია რომ იდუმალი თანამგრძნობი არა ყოფილიყო კავშირისა, მადლობას ეტყოდა იმ თავის ამხანაგებს, რომელთაც მასზე ადრე დაინახეს დღებუაძის, ნამდვილი ფიზიანომია და მშრალზე გამოიყვანეს. ყველა ამის მაგიერად იგი საყვედურებს უთვლის ქართველ სტუდენტებს და დღებუაძის შავრაზმელობას ისე იხსენებს, თითქოს აქ ქართველ სტუდენტისთვის სრულიად არაფერი სათაკილო არ მომხდარიყოს.

აი, ეს არის ჩვენი დამღუპველი. ბ-ნმა ბელქანიამ მჭერმეტყველურად დაასაბუთა ჩემს პირველ წერილში გამოთქმული აზრი. ბ-ნ ბელქანიას წერილიდან ნათლად დაინახავს მკითხველი, რა უპრინციპობა და ზნეობრივი გახრწნილობა იკიდებს ფესვს ჩვენს სტუდენტობაში.

ბ-ნ ბელქანიას მთელი წერილის კილო იმნაირია, კაცს ეგონება დამნაშავენი ის სტუდენტები არიან, რომელთაც დღებუაძის ვინაობა გამოაშკარავეს, და არა დგებუაძე, რომელიც ჰეშმარიტ რუსთა კავშირში ჩაეწერა. ყველას უფლება აქვს ჰეშმარიტ რუსთა კავშირში ჩაეწეროს; მაგრამ ასეთივე უფლება აქვს ყველას მთელი თავისი ზიზღი გამოუცხადოს ამისთანა პირებს. ბ-ნ ბელქანიასაც სრული უფლება აქვს გულ-გრილად მოისმინოს დღებუაძის შავ-რაზმელობა; მაგრამ ასეთივე უფლება აქვს სხვებს ზიზღით მოიხსენონ ისეთი ვაჟ-ბატონები, რომელნიც ზნეობრივ გახრწნილებას, უპრინციპობას გულ-გრილად უცქერიან.

ჩვენს ჩვენს პირდაპირ მოვალეობად მიგვაჩნია ყოველთვის ვებრძოლოთ ხოლმე ჩვენი ცხოვრების გამთახსირებელ პირობებს. ქართველ სტუდენტების ერთი ნაწილის წარყვნილი ფსიხიკა ერთი ამ პირობებთაგანია. უნდა გაიფანტოს ის აშმორებული ჰაერი, რომელიც თანდათან სწამლავს ჩვენს ახალგაზდობას. და რომ ჰაერი, რომლითაც საზრდოობს ჩვენი ახალგაზდობა მართლა აშმორებული და მოშხამულია, ამაში ეჭვი არავის დაებადება.

შინაური.

—

P. S. ბ-ნი ბელქანია ზოგიერთ სტუდენტს დიდ ბრალს სდებს, სურს ჩირქის მოცხებით მოწვეების ჩვენება გააბათილოს. ჯერ ერთი, რომელიმე მოწმე მართლაც რომ ცუდად მოქცეულიყო როდისმე, ამითი არსებითად საქმის მდგომარეობა **არ** შეიცვლება: ანდრია დღებუაძე და მისი ქომაგის სახელი ისევ შერცხვენილი დარჩება, ქართველ სტუდენტების მოქმედება სრულიად შეუმწიკვლელი. მეორეც, თუ ბ-ნმა ბელქანიამ ვისმეზე რამე იცოდა, იქ, ოდესაშივე, უნდა გამჟღილა; მაშინ უეჭველია, სტუდენტებიც რაიმე ზომას მიიღებდნენ. შ

ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲐᲛᲒᲐᲕᲘ

ᲤᲘᲚᲘᲡᲘ

◆ სანამესტნიკოს გაუქმება. „რეჩის“ სიტყვით, პეტერბურგში ხმა დადის თურმე, რომ კავკასიის ნამესტნიკი გრაფი ვორონცოვ-დაშკოვი კავკასიაში აღარ დაბრუნდებაო. ნამესტნიკს „წითელ ჯვრის“ უფროსად დანიშნავენო.

◆ სესხი. ქართლ-კახეთის სანთლის ქარხნის თანხიდან, სამღვდელოების დეპუტატთა თანხმობით, ჯერ ისევ 1887 წელს 2,787 მან. მიეცა საქართველოს ექსარხოსის სადგომისა და ეკლესიის შესაკეთებლად. ეს ფული სესხად იქმნა მიცემული. ექსარხოსის ეკლესიას დაუხარჯავს აგრეთვე 3449 მანეთის სანთელი. მიუხედავად არა ერთ გზის მოთხოვნისა ფული დღესაც არ გადაუხდიათ. ბრალად აქვთ სთხოვონ ექსარხოსის მოადგილეს, ფული ქარხანას დაუბრუნოს.

◆ ახალი წიგნი. მოგვივიდა ახალი წიგნი სილოვანისა: „ჩემი აზრი და ფიქრები № 3. აღსარება“. ფასი ერთი შაური.

◆ ქალთა კურსები დიდებისთვის. კვირას, 28 ივნისს, „ინტერნაციონალის“ ბაღში (ყოფილი საზაფხულო სადგომი ტფილისის საკრებულოსი) მიხვილის პროსპექტზე იმართება საინტერესო სეირნობა ქალთა კურსების სასარგებლოდ. ქალთა კურსები სამი წელიწადია არსებობს. დაარსა იგი ერთმა ჯგუფმა მასწავლებელ ქალთა საზოგადოების დაბმარებით კურსები მოზრდილ ქალთათვის არის, რომელთაც სწავლის ვადა გასვლიათ და არსად სწავლა არ მიუღიათ. ასეთ ქალებს ამზადებენ სხვა და სხვა სამსახურისათვის: რკინის გზაზე, ტელეფონზე, ტელეგრაფზე და სხვაგან. სწავლის ფასი თვეში ხუთი მანეთია. წელიწადში კი—65 მ. განზრახული სეირნობა კვირას ძალიან საინტერესო იქნება,

◆ წაუღებელი საქონელი. როგორც მკითხველებს მოეხსენებათ, ტფ. სადგურზე მრავალი საქონელი რჩება, რომელნიც რაიმე მიზეზით პატრონებს არ მიაქვთ. ასეთი საქონელი განსაზღვრულ დროს შემდეგ საჯარო ვაჭრობით იყიდება ხშირად სულ მუქთად. რამდენიმე ხანია ქალაქის გამგეობა სცდილობდა ამ წესების გაყიდვის უფლება ქალაქის საზოგადოო ზალისათვის მოეპოვებინა, მაგრამ ვერას გახდა. ეხლა საზოგადო ზალის გამგემ ბ-ნმა ყიფიანმა გააცნო მექარხნეებს მდგომარეობა საზოგადო ზალისა, მისი უფლება და სთხოვა ნებართვა, მოუთხოვნელი საქონელი რკინის გზისაგან გამოიყიდოს ხოლმე ზალამ და თავის ფასდადებით გაჰყიდოს. ქალაქის გამგეობამ უკანასკნელ სხდომაზე განიხილა ეს საქმე და დაადგინა, განემარტოს ზალის გამგეს, რომ მას ქალაქის გამგეობისა თუ საბჭოს ნება დაურთველად უფლება არა აქვს ასეთი მიწერ-მოწერა იქონიოს და დამოუკიდებლად იმოქმედოს, რადგან ეს ხარჯს იწვევსო.

◆ ყაჩაღების მოკვლა. ზაქათალის ოლქში სტრაჟნიკებს მოუკლავთ ორი ყაჩაღი შაბანი და ტინოვი.

◆ განსაკუთრებული კომისია. ნამესტნიკის თანაშემწის მიკკევიჩის თავმჯდომარეობით ამ ჟამად მუშაობს განსაკუთრებული კომისია, კომისიამ უნდა შეადგინოს სამოქალაქო დებულება (гражданское уложеніе) კავკასიის საჭიროებათა მიხედვით. კომისიაში მონაწილეობას იღებენ სამოსამართლო უწყების წარმომადგენლები. პროექტი შემდეგ სახელმწიფო სათათბიროს წარედგინა (კ.)

◆ მეცხვარეობის საზოგადოება. უკვე ვწერდით, რომ ტფილისში არსდება საზოგადოება მეცხვარეობისა და საქონლის მოშენებისა. შუამდგომლობა ამ საზოგადოების დაარსების შესახებ უკვე აღუძრავთ გ. ყაზბეგს, თავ. ლ. ჯ ნდიერს და სხვებს, 16 კაცს.

◆ გამოკვლევანი ახალ რკინის გზის გასაყვანად. როგორც ვწერდით, მთავრობას გადაწყვეტილი აქვს, რაც შეიძლება ჩქარა გაიყვანოს რკინის გზა ყარსიდან ოსმალოს საზღვრამდე (ყარსი—სარაყამიში—საზღვარი) 18 ივნისს ყარსში, ინჟენერის რაციბორსკის მეთაურობით უკვე ჩასულა ინჟენერთა და ტეხნიკოსთა დასი, რომელიც ამ დღეებში შეუდგება საჭირო გამოკვლევებს.

◆ უცხოელი ტურისტები. ბათუმის გაზეთის სიტყვით, ეხლახან სვანეთიდან დაბრუნებულან უცხოელი ტურისტები—გრაფი მეტცენაუ ლიბერიის რესპუბლიკის ელჩი გრაფი დე-ანტი, ბანკირი ფონ-პალეზე, ავსტრიის ტყეების გამგე ფონ-შტელცერი და გრაფი მურიში. ესენი, ბ-ნ სერებრიაკოვის წინამძღოლობით, სვანეთში ყოფილან ჯიხვებსა და მთის არწივებზე სანადიროდ და, საზოგადოდ, სვანეთის ბუნების გასაცნობად. მოგზაურებს ძალიან მოსწონებიათ სვანეთი. სვანეთიდან წაუყვანიათ ორი ცოცხალი დათვი და ნიმუშები ადგილობრივ ფლორისა და ფაუნისა.

◆ სასამართლოში. ტფილისში გამოდის „ჰეშმარიტ რუსთა“ გაზეთი „რუსკი კავკაზი“, რომელშიაც არა რუსების ლანძღვის მეტი არაფერი იბეჭდება. სხვათა შორის ამ გაზეთმა საზიზღარი ცილის-წამება დაბეჭდა ავლაბრის გიმნაზიის ინსპექტორზე, იაკობ ღულაძეზე. ღულაძემ სასამართლოს მიმართა. გამომძიებელმა ამ დღეებში დაიბარა მომჩივან-მოპასუხე და წინადადება მისცა შერიგებულიყვნენ. შერიგება არ მოხდა და საქმე ოლქის სასამართლოს გადაეცა, სადაც მალე გაირჩევა კიდეც.

◆ წარმოდგენა. დღეს ზუბალაშვილების სახალხო თეატრში სცენის მოყვარეთა მიერ წარმოდგენილი იქნება პირველი მოქმედება ახალი პიესისა „იორიოს ასული“. ითამაშებენ აგრეთვე მხიარულ კომედიას „რუკი ვერხ“! დასასრულ, გაიმართება კონცერტი, რომელშიაც მონაწილეობენ: ქ-ნი ნ. გაბუნია, ცაგარლისა, თ. ძნელაძე, პრესინსკია, ვ. ლ. ანჯაფარიძე, ქ. ჩხეიძე, ვ. ჩხეიძე, ნ. ერისთავი, ე. ურუშაძე, ჩხეიძე, ბ. ბერიძე და გრიშაშვილი.

◆ აღკრძალეს. სამღვდელოების დეპუტატთა კრებამ წარსულ წლის ღამღვნს, სხვათა შორის, დაადგინა, გამოსცეს ყოველ-კვირეული თუ ორ-კვირეული ჟურნალი. რედაქტორად აირჩია მღ. ჩიჯავაძე. ამავე კრებაზე დეპუტატებმა აირჩიეს განსაკუთრებული კომისია, რომელსაც დაავალეს: დეპუტატების ამა თუ იმ დადგენილების განხორციელება. სასულიერო მთავრობამ კომისიის მოქმედების ნება არ დართო. ხოლო არჩეული რედაქტორი არ დაამტკიცა.

◆ ბაქოს მუშების დადგენილება. „ბაკუს“ სიტყვით, ბაქოს ნავთის-მრეწველობის მუშათა გამგეობას დაუდგენია აღარავითარი ცნობა აღარ მისცეს გაზეთებს „ბაკუს“ და „კასპის“. ამისი მიზეზი ისა ყოფილა, რომ ამ გაზეთებს უკანასკნელ დროს მუშების საწინააღმდეგო პოზიცია დაუჭერიათ.

◆ ძველი ნივთების პოვნა. როგორც გაზეთი „ახურიანი“ (ალექსანდროპოლში გამოდის) იუწყება, სოფელ აშნაკ-ანარანაში სამ თათარს გაუთხრია ძველი სასაფლაო. უპოვიათ ბევრი ძველი ნივთი. ოქროს ნივთებიც ძვირფასი ქვებით. სხვათა შორის ბევრი რომაული ფულია იმპერატორ ავგუსტის სურათით. თათრებისთვის ზოგიერთი ნივთები გამოურთმევიათ და ეჩმიაძინში წაუღიათ.

◆ 25 ივნისს ვორონცოვის ქუჩაზე, ტოდდეს ქარხნის მახლობლად, მოდ-ტიელმა გუდკოვმა დაჰპატიმრა ერთი ფურგუნი, რომლითაც სიდნდის მცხოვრებ ბეტრე გიორგაშვილს მიჰქონდა 6 ფუთა ცოცხალი თევზი. გიორგაშვილს თევზი ჩამოართვეს და პასუხის გაცემა მისცეს დაშლილ დრომ თევზის წერისათვის.

◆ 24 ივნისს ორთაჭალაში, მნაცაკანოვის ქარხნის შესახვევში, პოლიციამ დაიპატიმრა ახალციხის მცხოვრები მარტიროს ზრხიანცი, რომელსაც უნახეს და ჩამოართვეს მაუზერის თოფი. ზრხიანცს თოფის ტარების ნება არ ჰქონდა.

ᲡᲐᲮᲐᲚᲮᲝ ᲚᲔᲥᲡᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲖᲦᲐᲞᲠᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲛᲙᲠᲔᲑᲗᲐ ᲡᲐᲣᲨᲠᲐᲓᲚᲔᲑᲝᲓ

მცირე შენიშვნა.

წელს ბ-ნმა ი. კარგარეთელმა რამდენიმე ხალხური ლექსი დაბეჭდა „დროება“-ში და ეხლაც იბეჭდება დიდი პოემა „ჰრული ბერას ომი ქისტებთან“. ვინც ეს ლექსები წაიკითხა, და მეც იმათთან ერთად, ეჭვი დაგვებადა ამათ ხალხურობაზე და პირადადაც გამოუცხადე იას ეს ჩემი აზრი. ამას მაფიქრებდა ამ პოემის შინაარსი და ფორმა, აგრეთვე შიგ ნახმარი სიტყვები. ბ-ნმა კარგარეთელმა დამარწმუნა, ნამდვილი ხალხურიაო, მაგრამ საქმე იმაშია, რას უნდა დავუჯახოთ ხალხური? ის ლექსები, რომელიც ხალხშია გავრცელებული და ხალხი მღერის, ისე რომ არც იცის და არცა კითხულობს იმის მთქმელს, იმ პოეტს, რომელმაც მართლა მარტოკამ შეჰქმნა, მაგრამ ბოლოს ხალხის საკუთრებად გაჰხდა ლექსი, ხალხმა გაალამაზა, საამო მოსასმენი გაჰხადა და ადვილად დასახსომებელი? თუ ის ლექსები და პოემები, რომელიც ხალხის ენით არის დაწერილი, და სადაც ხალხის რწმენა, მისწრაფება და ჰირ-ვარამია ჩაქსოვილი, მაგრამ ჯერ კი ხალხის საკუთრებად არ გამხდარა, ჯერ ისევ წიგნებსა და რვეულებშია დატუსაღებული და ხალხმა იმათ არსებობაზე არა იცის-რა?

პირველის მაგალითად შემიძლიან დავასახელო, დაბეჭდილი და დაუბეჭდავი, შეკრეფილი და ჯერ ისევ შეუკრეფელი აუარებელი პოეტური ნაწარმოები ჩვენი ერისა, თუ ლექსები, და თუ ზღაპარ-ლეგენდები და ანდაზა-გამოცანები. აი თუნდა ერთი მაგალითი. ი. ჭავჭავაძემ საგურამოში ერთი ფშაველის დედაკაცისაგან ჩასწერა ერთი ხალხური სატრფიალო ლექსი „ვერცხლის თასადამც მაქცია, რომ ღვინით აგევსებოდიო“... ამავე ლექსის ვარიანტი აქვს ჩაწერილი დ. ხიზანაშვილს თავის „ფშაურ ლექსებში“. ამავე ლექსის საუკეთესო ვარიანტი მაქვს მოკრეული მეც ჩემს დაუბეჭდავ კრებულში, სადაც შეგროვილი მაქვს 3,000 ლექსზე მეტი. ამ ლექსს ჩვენი პოეტი დიდებულად და შედევრად სთვლიდა. ახლა ვიკითხოთ, ვინ შეჰქმნა ეს ლექსი? შეიყარა ერთად რამდენიმე კაცი, თუ ერთმა სთქვა თავისი გულის ნადები და მერე გავრცელდა ხალხში და ხალხმა გაალამაზა და გაამშვენიერა? რასაკვირველია, ერთი იტყოდა და სხვა, რომელსაც იგეთივე ცეცხლი უტრიალებდა გულში და იგივე სურვილი სწვავდა, ადვილად დაისწავლიდა და, როგორც თავის საკუთარ ნაწარმოებს, ისე იმღერებდა, თუ მარტოკა და თუ დღეობაში ტოლ-ამხანაგებში ჩამჯდარი, სადაც ახლა სხვა გაიგონებდა და დაიხსომებდა. არა კითხულობდნენ ესენი, ვინ იყო ამისი მთქმელი და ასეთ ძვირფას მარგალიტებად ჩამომსხმელი. თუმცა იყვნენ მახლობელნი და თანამედროვენი იმ მოლექსისა, რომელმაც ეს ლექსი შეჰქმნა, სახელიც ცოდნენ და ეხლაც იცან და გარეშეებაც დაწერისა. ეს ლექსი, მაგლითად, ნაკვამია სამჯერ ხვარამზისა, დედი ჩემის ტოლისა და დიდებულისა, ამას უყვარდა პლატონიურად ერთი გაბიდოური ვაჟა (დაწკრილებით ჩემ კრებულში მაქვს მოყვანილი) იმდენად ძრიელი იყო ეს სიყვარული, რომ როცა ამ გაბიდოურმა იმის სახლის გვერდზე ცხენით აიარა, ხვარამზემ, რომ ცხენის ნაჩლიქარები არ შეშლილიყო, შეღობა და მალ-მალ ნახავდა ხოლმე. იქნება საცინელი იყოს ეს, მაგრამ ახლა იმისთვის გეკითხათ? ამავე ქალს ეკუთვნის რამდენიმე სხვა შესანიშნავი ლექსიც, სადაც ზოგან ბოლოში თავის სახელს აცხადებს. რასაკვირველია, ეხლა ამ 60 წლის წინად დაწერილ ლექსის ავქსონი აღარავის ახსოვს, მაგრამ ხომ იყვნენ ისეთი პირები, რომელნიც იცნობდნენ ამ ქალს? ასევეა ბევრი ლექსი, რომელთა ავტორებიც ჯერ ისევ ახსოვს ხალხს. ახსოვს ხალხს, მაგალითად, უტური, მერცხალა, ჯაბანი და ყველა ამათი მამათ-მთავარი პარასკევა—ვაჟა-ფშაველას პაპა დედით.

თუ პატარა ლექსებისა და შაირების მთქმელის გამოსაცნობად თავს არავინ იკლებდა, დიდი სიმღერებისა და ფერხისას მთქმელები (პოემების და რუსების „ბილინებისა“) თვითონვე სცდილობდნენ არ დაკარგულიყო მათი სახელი და რადგან ნამდვილად მომხდარ და ნამდვილ პირების გმირობას შეაქებდნენ, ამიტომ წესად იყო მთაში მიღებული, მუდამ ავქსონის სახელით თავდებოდა ლექსი, სადაც ან ცხვარს სთხოვდა სალექსოში, ან ნადავლ თოფს, ხანჯალს, ნაბადს, ან სხვა რამე ნივთს, და ეს პოემის გმირიც მოვალე იყო აესრულებინა ეს მამა-პაპათაგან დადებული ადათი და წესი.

მერე მაგალითის ნიმუშად შეიძლება მოვიყვანო პირდაპირ ლიტერატურული ნაწარმოებნი ვაჟა-ფშაველასი, მისი პოემები: „გოგოთური და აფშინა“, „გველის მჭამელი“ და „სტუმარ-მასპინძელი“, ნამდვილ ხალხის გენიოსობით შექმნილი ლეგენდები და პოეტის მიერ შემუშავებული. ახლა ვიკითხოთ, რამდენი ხანი და დრო უნდა გავიდეს, რომ ეს პოემები ხალხმა ზეპირად დაისწავლოს, ამათი ავქსონი დაივიწყოს, თავის გუნებაზე გადააკეთოს და ისე მღეროდეს, როგორც „ხალხურს“? მგონი არც ასი წელიწადი უნდა ეკმაროს. ჩვენა გვაქვს ხალხური „ვეფხვის ტყაოსანი“, „ამირან დარეჯანის ძის“ ამბავი, „ბეჟანიანი“, „როსტომიანი“, „ეთერიანი“—სულ ხალხში ლექსად და ამბად გავრცელებული და აბა შევადაროთ—ჰგვანან ესენი დედნებს თუ არა? ამოდენა პოემები შეუძლებელია სრულიად დაიხსომოს ხალხმა და თავისებურად არ გადააკეთოს.

ამ მოსაზრებით მე შეუძლებლად მიმაჩნია „ჰრული ბერას ომი ქისტებთან“ პირველ ჯერის ნაწარმოებად ჩაითვალოს, რადგან მეტად დიდი პოემაა და რადგან ნამდვილად მთიელი კაცის შეთხზულია, ბოლოში თავის სახელს გამოაცხადებდა. ამიტომ საჭიროა, როცა ამოდენა პოემას ჩასწერს ვინმე, აღნიშნოს დრო ჩაწერისა და კაცის სახელი და გვარი, ვინც ასწავლა. ამ კაცს უნდა ეკითხოს, ვისგან გაიგონა, ზეპირად გაგონილი დაიხსომა, თუ წიგნში წაიკითხა სადმე ან რვეულში.

მეცხრამეტე საუკუნის მე-20 წლებში სერბიულ ენაზე გამოვიდა კრებული დასავლეთელ სლავიანების სიმღერებისა, რომლებიც „ხალხურად“ იყო გამოცხადებული. ლექსებმა დიდი ფურორი მოახდინეს და თითქმის ყველა ევროპიულ ენაზე გადათარგმნეს. პუშკინმაც გადათაგრმნა, მაგ., „Что ты ржешь, мой конь ретивый?“ ბოლოს აღმოჩნდა, რომ ეს ლექსები სულ ერთ პირს ეკუთვნოდა და განგებ იყო „ხალხურად“ გამოცხადებული. რასაკვირველია, ამით ლექსებმა ღირსება არ დაჰკარგეს, მაგრამ ხალხურად კი აღარ ჩაითვლებოდნენ. მესმის ზოგიერთის სურვილი, რომ თავის ქვეყანას და ერს მეტი სახელი და დიდება შესძინოს, თუნდა იმით, რომ თავისი ან სხვის პოეტური ნაწარმოებნი „ხალხურად“ გამოაცხადოს, მაგრამ როცა ეს სხვებს საეჭვოდ დაურჩებათ, ისა სჯობია კერძო პირის სახელი გამოჩნდეს.

„ჰრული ბერას“ საშინლად ეტყობა ჯერ „ვეფხვის ტყაოსნის“ გავლენა და მერე ვაჟა-ფშაველასი. ხშირად ერთ კილოს მეორე სცვლის, ცეზურაც ბუყუნობს, ხალხის ყურს კი მეტად ეხამუხება ეს გარემოება.

ყველა ამას იმიტომ კი არ ვამბობ, რომ ი. კარგარეთელის შრომა დავამცირო. პირიქით, საპატიო და სასახელოა, როდესაც კაცი ამდენსა სცდილობს ქვეყნისთვის. მადლობის მეტია რა გვეთქმის-რა, განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც ამდენი ხელით, ფეხით, ჯანით სრული, ამდენი უმაღლეს სწავლა დამთავრებული არას აკეთებს!

ამ ზამთარს ერთი გოსტიბელი გლეხი მოვიდა ჩემთან და თან მოიტანა თავის ლექსების რვეული. ერთი ლექსი ამ რვეულიდან „ფასკუნჯ“-შიაც დაიბეჭდა: „ლომი და ვეფხვი შაბმულან, გამწარებულნი იბრძვიან, მათშიც ცეცხლი ანთია, შიგ გლეხი-კაცნი იწვიან“.. და სხ. რვეულში რამდენიმე ერთობის შესახები ლექსიც იყო. გლეხი დამპირდა, გაზაფხულს კიდევ გადმოუვალ და ჩემ სხვა ლექსებსა და პოემებსაც გადმოგიტანთო. იმისმა ამხანაგებმა სთქვეს, ძალიან ბევრი აქვს ნაწერი და წიგნებსა და გაზეთებსაც კითხულობსო. ისე თავისუფლად მელაპარაკებოდა ჩვენ პოეტებზე, ყური დაგეგდო, კარგი ქართულის მცოდნე ინტელიგენტი გეგონებოდა. მე ვთხოვე, დარჩენილიყო ჩემთან რამდენიმე ხანს, მაგრამ ამხანაგებმა არ უყვეს გვეჩქარებაო და კვლავ საზაფხულოდ დამპირდა გადმოსვლას. მაგრამ, სამწუხაროდ, ამ ცოტა ხანში გავიგე (არ ვიცი, რამდენად მართალია), რომ ეს ბიჭი მოუკლავთ ერთი თვის წინად ტყეშიო (ტყის ყარაული იყო). ფსევდონიმად ივანე მთიშვილს (მთიულს) აწერდა და გვარი და სახელი კი იმისი ივანე პეტრეს ძე წიკლაურია, გუდამაყრელი. დიდად ნიჭიერ კაცს ამბობდნენ და განთქმულ მოლექსეს. ძალიან შესაძლებელია სოფლად ვინმემ დაისწავლა მისი ლექსი, გადასცა ია კარგარეთელს და ავტორის შესახებ კი არაფერი აც-

მეზღვრილი ამბები

ხონი. კვირას, 21 ივნისს უნდა წარმოედგინათ „ბატარა კახი“. უფლება ადტატებით ედოდა წარმოდგენის დაწყებას. როდესაც მოწუწუს სცენა და უფლაფური დაამზადეს წარმოდგენისთვის, მოგიდა ბოქაული და გამოაცხადა, რომ წარმოდგენის გამართვა არ შეიძლებოდა. ბოქაულის ქუთაისის მაზრის უფროსისგან დეშეშა მიეღია, რომ თეატრი დაზერეთ და იმასაც ადასრულა ბრძანება. ამ ამბავმა უფლა კაკეერგა. დანიშნული დასურგის მიზეზი ჯერ არავინ იცის, ამბობენ, რომ მაზრის უფროსმა გაზეთის სამუალებით თუ ისე შეიტყო თეატრის შეკეთება, განიზრახა მთავრობის კომისიას შეემოწმებინა, რამდენად მკვიდრია შენობა. სასურველია. რაც შეიძლება, ჩქარა გამოირკვეს საქმე. თუ მართლა თეატრი იმიტომაა დახურული, რომ კომისიას უნდა შეემოწმებინა, იმ შემთხვევაში უნდა ითხოვონ, მალე დანიშნონ კომისია. 28 ივნისს უნდა „მეზობლები“ წარმოედგინათ. თუ საქმე 28 მდის დამთავრდა, 28 ივნისს „ბატარა კახს“ დასდგამენ და შემდეგ კვირას „მეზობლებს“.

კვირას, 28 ივნისს, ადგილობრივ ბაღში გაიმართება სასიამო სეირნობა დატარეა-ასეულგრით წ.-კ. საზოგადოების ადგილობრივ განყოფილების სასარგებლოდ. სასურველია, საზოგადება მრავლად დასწრონ და მით ხელი შეუწყონ განყოფილების გამძლავრებას.

ბარის ყიდვა-გაყიდვა. ეხლა ბარს ყიდულობენ, თუ კარგია, 16 მან. 50 კაპ. ნაკლები ხარისხისას კი 16 მანეთად, ხან ნაკლებადაც.

სამინდის მოსავალს კარგი ბირი უჩანს. ადგილობრივ ბაზარში ფუთი სამინდის ფქვილი იყიდება 1 მან. 20 კაპ., სიმინდი კი 1 მ. და ხან 90 კ.

კარგი იქნება, ადგილობრივი ადმინისტრაცია შეამოწმებდეს ბარკის მოგაკრეების სასწორებს. ერთმა ვაჭარმა უთხრა ბარკის ბატრონს, თუ სასოგადო სასწორზე არ ასწონით, 17 მანეთს მოგცემთ, თუ ასწონით 16 მანეთსაო.

ხონის მოკეთე.

ს. ერკეთი (გურია). ოქტომბერში სასოგადოების შეკრება სასამართლოზე ჩვეულებად გადაგვექცა: დღეს ორასამდე შუა იყო სასამართლოზე თვეობრივი და აქვე დადგა. ამის მიზეზად მამასახლისის უმოქმედება უნდა ჩაითვალოს. შეიძლება, მაგალითად, „პრუდი ბერას ომიც“ იმისი ნაწერი იყოს. ამით ჩვენი ხალხის გენიოსობას სრულებით არა დაჰკლებია-რა, პირიქით ერთი სახალხო პოეტის სახელი მიემატება ჩვენს სახალხო მგოსნების ჯგუფს. ეს კაცი კი რომ ჩიჯერია, ჩემთან დატოვებულ ლექსებიდანაც სჩანს. მოვიყვან აქ რამდენიმე იმის ლექსს.

*
* *

ქებულ-დიდებულ დროებავ,
რა ხილი დაგვაძლევინე,
ზოგს აატკიე თავ-შუბლი,
ზოგს ფეხიც გააკნევინე!
მწიგნობარს კალმის კუდათა
პირს ქარი გააშლევინე,
ზოგთ ათასი თქვეს სიცრუე,
ზოგს ერთიც ვერ ათქმევინე,
თუ ერთი თქვან და მართალი,
ჩამოფქონ, დააყრევინე!
ზოგი ათასკოდს ქერსა ფქვავს,
ორი ათასსა შვრიასა,
თავის მუცლისთვის ამზადებს
მისგან ლუდს, ანუ „პივასა“,
აღარ სჯერდება ცოტასა,
რაკი კარს ხედავს ღიასა.
ერთი ჩანახი ხორბალი
მოუტანია ძიასა
ნუ უშლით, ერთ წამს ჩამოფქვავს,
ბალღებს უმობენ მშიარსა.

*
* *

შვილის შვილი ჩამაცივდა:
„ძალით გაცხონებ, ბებია!“
— არ მინდა შენი ცხონება,
დამეხსენ! ვეუბნებია:
„ძველსა ამაცდენ ჯოჯოხეთს,
ახალში ჩავვარდებია,
წაწყმენდილს უფრო წამწყმედავ,
შენც ტვირთად ამედებია,
იმასაც დამაკარგვინებ,

რაც სინანულით მრგებია!“
ახალი ჰირი ძველზედა
ხუთ წილად უარესია,
ძველი მშვიდდება ლეკური
ასი წლის განალესია.
ფრანგული ახალ პირული
ვითომ პირ უმართლესია?
პირტკბილად გამომცინარი
გულ საიდუმლოთ სავსეა.
ორგულზე არაის ეჭნელი,
ერთგულზე მჭრელი მასვია...

*
* *

მიკვირს და გამკვირებია,
რას მოვესწარი ამასა.
კეფაში პატარა ქუდი
მიუკრავ ნათლიმამასა,
შუა თავს უხეთქს სიცივე,
ცინგლი უშვრება ძალასა.
წინ გაუშვია ქოჩორი,
სულ მთლად თვალებსა ჰფარავსა.
„თავისუფლებას ვეძებო“.
ვხედავ—უშვრება ზარალსა.
თავისუფლება ის არის,
თავი ქუდს უნდა ებაროს,
იცავდეს სიცივისაგან,
რაც შიგნივ ნივთი ეყაროს,
არც თვალებს ძუა-ფაფარი
დასაბნელებლად ეფაროს,
ჰხედავდეს მზისა სინათლეს,
გულს მხედველობით ეხაროს,
განა თუ ძალად დაბრმავდეს,
მივიდეს, კედელს ეხალოს!

*
* *

დაგვპირდნენ ორატორები
ხალხთან მე და ბიჭს გიგასა;
„ცხოვრებას გაგიადვილებთ,
ფართალ-ფურთალის ყიდვასა,
უფასოდ შაგაძენინებთ
ტყეს, ველს და სახნავ მიწასა,
ერთის ალაგას კაპიკად
ორს გაყიდვინებთ სპიჩკასა!

ყველაზე მეტად გვიამა
მე და გარგალელ ყინწასა:
ორ კვირას მოვიმსახურებთ
ერთი კაპიკის სპიჩკასა,
დავმართავთ ყალიონებსა,
ცეცხლს მოუკიდებთ იმ წამსა.
ყალიონის დანაბოლებზე
გარგალელ ყინწა ჰფიცავსა:
მოვწევ და მოვიხსენიებ
მა კაკის მამა-ბიძასა.
— კარგს ბრძანებ, ჩემო ყინწორი,
შენმაც დამაყრი მიწასა,
სიკეთეს სიკეთე უნდა,
რა შნო აქვს ვალის ზიდვასა!
ორატორმაც გაათავა,
გვიბძანა, კრება დაშალეთ.
გავიშალ-გამოვიშალნეთ,
ერთურთი ლოცვით გავყარეთ.
ჩვენ სასიქადულო პირსაც
დიდი მადლობა ვატანეთ.
მისგანა დანაპირველთა
შინაურებიც ვახარეთ,
იმ დამეს მე და ყინწამა
ხორცის ხინკალი ჩავყარეთ,
არაყით შექეიფებულთ
თამაშით კერა დავთხარეთ,
გავუსვით ფშაურ სიმღერას,
სულ მთლად ჰერები ავყარეთ,
ჩვენს მღერას ვინღა ჩიოდა,
კატებიც კიდევ ვაჩხავლეთ.
სავაჭროს გაიოფებას
სამიოდ კვირა ვაცალეთ,
ახლა კი დროა, ვიდროვეთ,
ბაზარში ჩავიჩანჩალეთ.
ნეტავ კი არ ჩავსულიყავ,
იქ სხვა საქმე მომხდარიყო.
რო გენახა, მას იტყოდი,
ანტექრისტე ამდგარიყო:
ხვნეშა, კვნესა და ტირილი,
ძათრახის ქვეშ კანკალ იყო.
კაკოსა და ილიკოსა

სახე სისხლით გაჰბანვიყო,
აზნაურებსაც ჰრგებიყო,
ვინც სახლში არ გაჰპარვიყო.
სოციალისტი თედუა
მიკიტნისას დამთვრალიყო,
გაეგულადა ღვინოსა,
მათრახებზე გამწყრალიყო.
წამეექცია დარაჯებს,
ერთი წიხლით შემდგარიყო.
მე გავცილდი, ის განაგრძობს,
ჯერ ცემით არ გამძღარიყო.
სავაჭრო რო მოვიკითხეთ,
სხვა ფიქრში გადამდგარიყო,
ძირს ჩამოსვლის მაგიერად
მაღლა ჰერში შამჯდარიყო,
კაპიკიან გასაკრავი
ორ კაპიკად გამხდარიყო,
ორ შაურიანი ჩითი
აბაზის ქვეშ შამძვრალიყო,
ვაჭრები დაეგვირგვინა,
ხალხის საქმე წამხდარიყო,
ყველა ფასებს აეწევნა,
იქ ღვთის მადლი აღარ იყო.
ორატორი რო გეკითხა,
ის საითღაც გამძვრალიყო,
ხალხის ფულიც გაეყოლა,
რაც სოფლიდან შამდგარიყო,
გასაკრავიც ვერ ვიყიდე,
ერთი ორად რადგან იყო.
მიველ მჭედელ კირილესთან,
მეგობრულად შავეხვეწე,
აგრემც დამაყრი მიწასა,
ერთი კვესი გამიკეთე,
შენმა მზემ გასაკრავ სპიჩკას
სამუდამოდ მოვეკვეთე,
თუ ტალ-კვესი არ ვიქონე,
თან აბედი არ ვაკეთე,
უყალიონოდ გავგიჟდები,
არ მამიკვდეს ჩემი თეკლე,
ველარც ვის შანდობას ვეტყვი,
გინდ გამიწყრეს მამა პეტრე.
ველარც ცოცხალთ გულს მოვიგებ,
თუ ყალიონ არ ჩავეცხლე,
თუ თითო შასანდობარი
სუყველას არ მოვახვედრე.

ფ. რაზიკაშვილი.

სპარსეთის ამბები

ტყუილი გამარჯვება.

გუშინ „პეტერბ. დეპეშ.“ სააგენტომ“ მთელ ქვეყნიერობას შეატყობინა, რომ შაჰის ყაზახებმა შაჰაბადთან დაამარცხეს და გააქციეს რევოლიუციონერებიო. როგორც გაზ. „ბაქუ“-ს აცყობინებენ თეირანიდან, ეს ტყუილი გამარჯვება ყოფილა.

შაჰის ყაზახთა ბრიგადას ვითომდა გამარჯვება, რომლის ამბავი საჩქაროდ აცნობეს ქვეყნიერობას „პეტ. სააგენტომ“ და ინგლისურმა ოფიციოზებმა, ნამდვილად ამნაირი იყო:

კაზვინელ რევოლიუციონერების მეთაურმა სეპეხდარმა, კერეჯი რომ აიღო, თავისი რაზმი იქ დააბანაკა და განკარგულება მოახდინა, რომ შაჰის ჯარს არავინ შებრძოლებოდა. მაგრამ ღამით, სეპეხდარის დაუკითხავად, 35 რევოლიუციონერი პატარა ზარბაზნით წინ გაემართა და შაეხეჩა შაჰის ყაზახთა მთელს რაზმს, რომელმაც ზარბაზნები და ტყვიის მტყორცნელები დაუშინა რევოლიუციონერებს. სეპეხდარმა, გაბრაზებული ამ რევოლიუციონერების ურჩობით, მაშველი ჯარი არ გაუგზავნა მათ. პატარა რაზმს ყაზახებმა ერთი ზარბაზანი წაართვეს, 2 კაცი მოუკლეს და 3 დაატყვევეს. ერთი ტყვე რევოლიუციონერი შაჰის ყაზახებმა თურმე ასჩეხეს ხმლებით, წყალში გადააგდეს და მის გვამსაც-კი თოფის სროლა დაუწყეს.“

ამას გარდა თითონ „პეტ. სააგენტოს“ დეპეშებიდანაც ცხადად სჩანდა, რომ შაჰის ყაზახების გამარჯვება ძლიერ გაზვიადებული იყო: რევოლიუციონერები რომ ნამდვილად დამარცხებულიყვნენ, მათთან მოლაპარაკებას აღარ გაჰმართავდნენ რუსეთისა და ინგლისის ელჩები.

რევოლიუციონერების გამარჯვება.

„პეტ. დეპ. სააგენტო“ გუშინ არწმუნებოდა ვითომ შაჰის ყაზახებმა ტაქტიკურის მოსაზრებით თითონ, უბრძოლველად დაჯოვეს კერეჯის ხიდის მნიშვნელოვანი პოზიცია და შაჰაბადში გადავიდნენო. ამით სააგენტო უარჰყოფდა ბრძოლას კერეჯის ხიდთან და რევოლიუციონერების გამარჯვებას. ხოლო „ტიფ. ლისტოკ“-ის კორესპონდენტი-კი ხელ-მეორედ ასწერს ამ ბრძოლას და რევოლიუციონერების გამარჯვებას:

„პირველი შეტაკება რევოლიუციონერებისა შაჰის ჯართან, კერეჯის ხიდს ახლო, როგორც ეხლა გამოირკვა, რევოლიუციონერების გამარჯვებით გათავებულა. ხიდის დამცველმა ყაზახებმა თურმე რევოლიუციონერების იერიშზე გაცილებით ადრე ღამით შეკდომით სროლა ასტეხეს: მზვერავებს მოსჩვენებოდათ, ვითომ რევოლიუციონერები ხიდს ეპარებიანო. ხოლო 21 ივნისს გათენების ხანს სროლა შესწყვიტეს. სწორედ ამ დროს გაჩნდნენ რევოლიუციონერები; მათ მედგარი იერიში მიიტანეს ხიდის დამცველებზე და თან ზარბაზანი დაუშინეს მათ. თუმცა ყაზახები ძლიერ მარჯვე პოზიციებზე იყვნენ ჩასაფრებულნი და იქიდან ისროდნენ თოფს, მაგრამ რევოლიუციონერები გაქანდნენ ხიდისკენ და მისი ორი მხარე დაიჭირეს. სპარსელი ყაზაღები გაიქცნენ. რევოლიუციონერების რაზმებმა ცოტა ხანს შეისვენეს, მოკლულებს და დაჭრილებს მოუარეს და შემდეგ სჯა და სხვა გზით გაემართნენ თეირანისაკენ.

ყაზახთა ბრიგადამ ხიდი დასცალა. მისმა ერთმა ნაწილმა 15 ვერსტი გაიარა და ერთ ადგილას ღამის გასათევად შესდგა. მაგრამ ღამე უცებ გაისმა თოფის სროლა; ჯერ კანტი-კუნტად ისროდნენ, მერე ყველანი ერთბაშად, ბოლოს ზარბაზნებმაც დაიჭექეს. მხოლოდ გათენების ხანს გამოირკვა, რომ მთელი ეს სროლა შეცდომით აუტეხიათ: მზვერავებს კიდევ მოსჩვენებოდა, ვითომ რევოლიუციონერები ეპარებიან ბანაკსაო“...

მოლაპარაკება სარდალ-ასადთან და სეპეხდართან.

რევოლიუციონერებმა რომ კერეჯის ხიდი აიღეს, რუსეთის საელჩოს წევრი ბარანოვსკი და ინგლისის საელჩოსი—მაიორი სტოქსი ხელახლად წავიდნენ სარდალ-ასადისა და სეპეხდარის ბანაკში. მათ ძლივს იპოვეს ბახტიარების რაზმი და მისი მეთაური სარდალ-ასადი. იქვე სარდალ-ასადთან მათ დახვდათ შაჰის მომხრე ბახტიარების უფროსიც, რომელიც წინა დღეს გაგზავნეს რევოლიუციონერების წინააღმდეგ. ეს უფროსი თურმე მთელის თავის რაზმით თოფის დაუცლელად სარდალ-ასადის მხარეს გადასულიყო.

ბარანოვსკისა და სტოკსის მოლაპარაკება სარდალ-ასადთან მეტად მალე გათავებულიყო. საელჩოთა წარმომადგენლები არწმუნებდნენ ბახტიარების მეთაურს: თქვენი გალაშქრება თეირანზე მეტად საშიშიაო, შეიძლება თეირანში დიდი არეულობა მოხდეს, თან დაემუქრნენ, თუ გალაშქრებას არ დაიშლით, რუსეთი და ინგლისი ჩაერევიან საქმეშიო. მაგრამ სარდალ-ასადმა არაფრად ჩააგდო მათი რჩევა და მუქარა და მკლედ მოუჭრა სიტყვა: მივდივარ თეირანსა და სარდაღაბადზეო, შაჰი უნდა ჩავიგდო ხელშიო. (შაჰი სარდალაბადში იმყოფება ამ ჟამად).

სეპეხდარი დაჰპირდა, სისხლის ღვრას შევაჩერებთ, თუ უცხოელთა ჯარი სპარსეთიდან გავა და შაჰი ენჯუმენების ყველა მოთხოვნას შეასრულებსო. საელჩოებს 23 ივნისს უნდა მიეცათ პასუხი სეპეხდარისთვის, მანამდის კი დროებითი შერიგება მოახდინეს რევოლიუციონერებმა და შაჰის ჯარმა.

კაზვინელ რევოლიუციონერების იმედი

კაზვინელ რევოლიუციონერებს იმედი აქვთ, რომ შაჰი ვერას გახდება მათთან. ისინი ამბობენ: „გინდ ჩვენი რაზმები, ახალ იარაღისა და სამხედრო მასალის უქონლობისა და გაუწვრთნელობისა გამო, დამარცხდნენ თეირანთან და გაიფანტნენ,—შაჰი მაინც ვერას მოიგებსო. შაჰს არას დროს არ შეუძლიან იერიშის მოტანა რეშტზე, რადგან მთელი გზა თეირანიდან რეშტამდე გამაგრებულია და მნიშვნელოვან ადგილებში ყველგან ძლიერი რაზმები გვყავს ჩაყენებულიო. ასე რომ, გინდ შაჰმა ძალზე დაამარცხოს რევოლიუციონერები, მისი გავლენა და ძალა მაინც არ გასცილდება თეირანს. ჩვენ კი ხელმეორედ მოვემზადებით და ახალ იერიშს შევიტანთ თეირანზეო“...

ზილი-სალთანე.

შაჰი ბიძას ზილი-სალთანეს სპარსეთში მოელიან. ამბობენ, რომ ბახტიარები მას გამოაცხადებენ შაჰადო.

თამბირი პეტერბურგში.

„კასპი“-ს ატყობინებენ პეტერბურგიდან: „კავკასიის ნამესკნიკის პეტერბურგში მოსვლის უმალ, გაიმართება თამბირი სპარსეთის საქმეების შესახებ“.

კრიტოსის საქმე

საბერძნეთის სამხედრო მზადება.

ამბობენ, ამ დღეებში ოსმალეთის მთავრობა შეატყობინებს სახელმწიფოებს, რომ საბერძნეთიდან დიდძალი იარაღი და სამხედრო მასალა გაგზავნეს კრიტოსზეო. ოსმალეთის მთავრობის აზრით, ეს სულ საბერძნეთის მთავრობის საქმეა. აივალიკში, მაკედონიაში, ოსმალებმა კიდევ უპოვეს იარაღი ბერძნებს.

ოსმალეთიდან ბევრი ბერძენი მიდის საბერძნეთის ჯარში შესასვლელად.

ბერძნები აცხადებენ, რომ ისინი არაფერს არ შეუშინდებიან და უკანასკნელ სისხლის წვეთამდე იბრძოლებენ. მთელს საბერძნეთში ფულსა ჰკრეფენ აჯანყების მოსაწყობად. ყველაზე მეტს სწირავენ საზღვარ-გარეთ მცხოვრები ბერძნები.

ოსმალეთი

ალბანელთა დამშვიდება.

სტამბოლის სამხედრო წრეებს ძლიერ მოსწონთ ჯევად-ფაშის მარჯვე მოქმედება ალბანიაში. ის ხმა, ვითომ ჯევად-ფაშა ერთ ადგილას დაამარცხეს ალბანელებმაო, ცოცხალი შუული გამოდგა. ჯევად-ფაშას ალბანიაში დაუნგრევია 150 ძალზე გამაგრებული კოშკი. იპეკსა, პრიზრენსა, დიაკოვოსა და სხვა ქალაქებში მას უკვე დაუსრულებია ალბანელთა აღწერა. ალბანია ამ ჟამად იმდენადაა დამშვიდებული, რომ მეჯრის იქ მოაგროვებენ ჯარისკაცებს.

როგორც ირკვევა, ჯევად-ფაშას უფრო თავის რაინდობით დაუმორჩილება ალბანელები, ვედრე იარაღის ძალით.

ამ ჟამად ალბანელთა 80 პროცენტი მას უჭერს თურმე მხარსა. გამაგრებულს კოშკების აღების წინად, იგი მუდამ გამოიყვანდა ხოლმე იქიდან ბავშვებს, ქალებს და ბერიკაცებს, მერე ზრდილობიანად წინადადებას აძლევდა ალბანელ მეომრებს: პირველად თქვენ გვესროლეთო. ასეთმა კეთილშობილურმა რაინდობამ გასჭრა და ალბანელებმა თითქმის ყველგან მორჩილება გამოუცხადეს და იარაღი ჩააბარეს ჯევად-ფაშას.

ამ უსისხლო გამარჯვებამ ტყვე ჯევად-ფაშა და ალბანელები ერთმანეთს შეაკრიბა, არავინ არ დასაჯა, მხოლოდ დაუმტკიცა, რომ გადასახადებისა და ჯარის-კაცების მიცემა აუცილებლად საჭიროაო. ალბანელებიც დაჰპირდნენ, ამას იქით რიგზე შევასრულებთ ჩვენს მოვალეობასო.

„დაშნაკცუთუნის“ განცხადება.

„დაშნაკცუთუნის“ პარტიის კომიტეტმა სტამბოლში უარჰყო ვიღაცის მიერ გავრცელებული ხმა, ვითომ სომხებს არეულობის მოხდენა ჰსურდეთ სტამბოლში.

რეაქციონერების დაბრუნება.

სტამბოლში თან და თან ბრუნდებიან ის რეაქციონერები, რომლებიც წარსულ აპრილს როდესაც ახალგაზდა ოსმალთა ჯარმა სტამბოლი აიღო, სხვა ქვეყნებში გაიქცნენ.

რუსეთი

✦ **მეორე სახელმწიფო სათათბიროს დეპუტატები.** „კასპს“ პეტერბურგიდან დეპეშით ატყობინებენ: სატუსაღოების მთავარმა მართველობამ ბრძანება გასცა, მეორე სახელმწიფო სათათბიროს დაპატიმრებულ დეპუტატებს ისე მოექცეთ, როგორც კატორგელებსო.

✦ **ტყუილი გამოდგა.** ჩვენ ცნობა გვქონდა, რომ ადმინისტრაციის განკარგულებით შავრაზმელ გაზეთ „რუსკოე ზნამიას“ რედაქტორი დუბროვინი 3,000 მანეთით დაჯარიმესო. ეს ცნობა ტყუილი გამოდგა, დუბროვინი არავის არ დაუჯარიმებია.

✦ **პეტერბურგის უმაღლეს სასწავლებლებში.** „რუსკ. ვედომ.“-ის სიტყვით რკინის გზის ინჟინერთა ინსტიტუტში 20 ივნისამდის თხოვნა შეუტანია 350 კაცს, (160 ვაკანსიაა), სამთო ინსტიტუტში 300 კაცს (171 ვაკანსიაა), ტექნოლოგიურ ინსტიტუტში 250 (260 ვაკანსიაა), ქალთა უმაღლეს კურსებზე 1,200 ქალს (1500 ვაკანსიაა).

✦ **ეპისკოპოს ნიკონის პროექტი.** ეპისკოპოს ნიკონმა, ინიციატორმა სრულიად რუსეთის ერთა წარმომადგენლების კრებისა, შეიმუშავა პროექტი, რომლითაც სასულიერო აკადემია გათავებულები სანამდის ბერად შევიდოდნენ, უნდა გამოიცადნენ, შეუძლიანთ ბერობა თუ არა. ეპისკოპოსი სწერს: ეხლანდელი მსწავლული ბერები ყველაფერს აკეთებენ, ყოველნაირ თანამდებობას ასრულებენ, მაგრამ რაც შეეხება მონასტერში ცხოვრებას, ამას კი მოკლებულნი არიან. იმ სტუდენტებისთვის, რომლებიც ბერობას იღებენ, შემდეგი წესები უნდა დაწესდეს: 1) სანამ სტუდენტი აკადემიას არ გათავებს, მას ნება არ უნდა ჰქონდეს ბერად შევიდეს; 2) აკადემიის გათავების შემდეგ მას წინადადება უნდა მიეცეს ერთი წლით მონასტერში წავიდეს და იქ იცხოვროს. აქ გამოირკვევა, თუ რამდენად აქვს მადრეკილება ღვთის მსახურებისადმი; 3) როდესაც აკადემია გათავებული ბერად აღეკვეცება, მან ერთი წელიწადი კიდევ უნდა გაატაროს მონასტერში. ამას გარდა ის სტუდენტი, რომელიც აკადემიაშივე განაცხადებს სურვილს ბერად აღიკვეცოს, მოვალეა ბერის ტანისამოსი ატაროს და საშობაო და საღდგომო კანიკულების დროს მონასტერში უნდა წავიდეს. ეპისკოპოსის აზრით ამის შემდეგ გამოირკვევა რად მადის სტუდენტი ბერად, კარიერის გულისთვის, თუ ღვთის სამსახურისთვის. პროექტის ავტორი ახასიათებს ეხლანდელ მსწავლულ ბერებს და იმ დასკვნამდის მიდის, რომ მათი უმეტესობა ძალიან შორს არის ღვთის მსახურებისაგანო.

✦ **სიკვდილით დასჯა.** სიკვდილით დასჯა გადაწყვეტილი აქვს: კიევში 1, ვარშავაში 4, მოსკოვში 2, ხარკოვში 4, პეტერბურგში 1, ოდესაში 2, რიგაში 1, სამარაში 2 კაცს; სიკვდილით დასაჯეს: ხარკოვში 3, ბაქოში 2, პეტერბურგში 1, მოგილევში 2, ოდესაში 1 კაცი.

✦ **წესრიგის დამცველნი.** ამ რამდენიმე ხნის წინედ ჩელიაბინსკში სამსახურიდან დაითხოვეს მაზრის უფროსის თანაშემწე ტკაჩენკო და ბოქაული კლიშჩოვი. ამათ ბრალდებულდათ, და კიდევაც დამტკიცდა, სხვა-და-სხვა ბოროტმოქმედების ჩადენა და მათ შორის ქურდების ბრბოს ხელის შეწყობა. გაზეთების სიტყვით ესენი ხელმეორედ მიუღიათ სამსახურში!

✦ **გაზეთების დაკეტვა.** „ბაკუს“ დონის-როსტოვიდან დეპეშით ატყობინებენ: „ადმინისტრაციის განკარგულებით დაიკეტა გაზეთები: „იუჟნი ტელეგრაფი“ და „იუჟნი ვესტნიკი“. მიზეზი ის არის, რომ ამ გაზეთებში დაიბეჭდა წერილები, რომლებშიაც ქალაქის თვით-მართველობის ხმოსნების ამომრჩევლებს ჰკიცხავდნენ, სომეხი კანდიდატები რათ გააშვებეთო.

✦ **მონასტერთა და ბერების რიცხვი**

რუსეთში. „რეჩის“ სიტყვით რუსეთში ყოფილა 890 მონასტერი, აქედან მამაკაცთა 300, 17, 811 ბერით, ქალებისა 228, 46,727 მონოზნით.

◆ სემინარია გათავებულნი. სახალხო განათლების მინისტრმა გამართა, რომ სემინარიაში სწავლა-დამთავრებულთ მხოლოდ იმ შემთხვევაში მიეცემათ უფლება სამხედრო ბეგრის მოხდის ვადის გადადებისა, თუ სასულიერო აკადემიაში განაგრძობენ სწავლას. იმ შემთხვევაში, თუ უნივერსიტეტში მოინდომებენ შესვლას, მაშინ ჯერ უნდა მოიხადონ სემხედრო ბეგარა და მერე შევიდნენ უნივერსიტეტშიო.

◆ გაპონის მემკვიდრეობა. პეტერბურგის ოლქის სასამართლოში გაირჩა საქმე გაპონის მემკვიდრეობის შესახებ. გაპონის მცირე წლოვან შვილის ვექილმა სთხოვა სასამართლოს, მისცემოდა გაპონის შვილს 21,120 მანეთი. 1906 წელს, გაპონის სიკვდილის შემდეგ, ნაფიცმა ვექილმა მარგოლინმა საზღვარ-გარეთიდან მიიღო პაკეტი, რომელშიაც სხვა ქაღალდებს შორის აღმოჩნდა ფულად, 1,300 მანეთი და გასაღები ლიონის ბანკის ყუთისა. პაკეტი გადაეცა სასამართლოს გამომძიებელს ხაიცევს, რომელიც იძიებდა გაპონის მოკვლის საქმეს. ყუთი გახსნეს მოწმეების თანადასწრებით და შიგ აღმოჩნდა 14,500 მანეთი ქაღალდისფული და 14 ათასი ფრანკი ოქროს ფული. ეს ფული დაბეჭდილ იქმნა მაშინ და საქმეს მიეკედრა, როგორც დოკუმენტები. ბანკის განცხადებით ეს ფული შეიტანა ვიღაც რიბნიცკიმ. ამ გვარით სცხოვრობდა თურმე ბალტიურად და ოპიექტიურად გარდაცვლილი გაპონი. გაპონის შვილის ვექილმა ამ საბუთების ძალით მოითხოვა ფულის დაბრუნება: სასამართლოში ლიონია ბანკის წარმომადგენელმა მოითხოვა, რომ მოჰჩივანს უარი ეთქვას, რადგან გაპონს არავითარი დამოკიდებულება არა აქვს ყუთში აღმოჩენილ ფულთანო. ვექილმა მოითხოვა, რომ მისცემოდა პირი გაპონის მოკვლის შესახებ მომხდარ გამოძიებისა და მოწმეთა ჩვენებისა. სასამართლომ დაადგინა, საქმის გარჩევა გადასდოს, ხოლო მოწმობა მისცეს მომჩივანს. ამასთან სასამართლომ ვექილის თხოვნის გამო, დაადგინა დაიბაროს ყველა მოწმე და ჩვენება ჩამოართვას.

წერილი რედ. მიმართ

ბ-ნო რედაქტორო! თქვენ პატივცემულ გაზეთის №121 N-ში მოთავსებული იყო წერილი ბ-ნ „მინაურისა“—„ქართველი სტუდენტები“, სადაც ავტორი, სხვათა შორის, ეხება ქართულ გაზეთებში აჭრილებულ სტუდ. ა. დ.—ძეს საქმეს. რადგან ყველა კორესპონდენტი თავის მოვალეობად სთვლის ა. დ—ძეს ჩინაღმდეგ გაილაშქროს და არ გაიცნობ მკითხველ საზოგადოებას ნამდვილი ვითარება საქმისა, მე ვეცდები რამდენადაც შეგიძლიან მარტივად და ობიექტიურად გარდავცე თქვენი გაზეთის ფურცლებზე როგორც საქციელი თვით ა. დ—ძისა, ისე ქართულ „ზემლიაჩესტვოს“ ყურადღება თავის წევრისადმი*).

როგორც გაზეთებიდან გაიგებდით, ბ. ა. დ—ძე ამა წლის იანვრის თვეში რადაც შეცდომით შეიქნა წევრი „ჭეშმარიტ რუსთა კავშირისა». რამ აიძულა ბ. ა. დ—ძე ასეთ ნაბიჯზე, თუმცა ეს არ არის ინტერესს მოკლებული, მაგრამ ამაზე აქ მსჯელობა სრულიად უადგილოდ მიმაჩნია. როდესაც ამაზე ზმები გავრცელდა ქართველ სტუდენტთა შორის, ა. დ—ძემ სთხოვა სტ. დიმიტრი ჯავახიშვილს, ეშუამდგომლა მას ქართულ „ზემლიაჩესტვოს“ გამგეებასთან, რათა მიეცა მას საშუალება ა. დ—ძესთვის ახლიარებინა თავისი საქციელი გამგეების წინაშე. მიუხედავად ამისა, გამგეებამ არა თუ გულდასმით არ მოუსმინა მის თანამემამულეს, არამედ დააჩქარა ფურცლების გამოცემა, რომლებითაც იწვევდა მთელ ქართველ სტუდენტობას ზურგი ექცია ა. დ—ძესთვის, და მას ნათლავდა **ჯაშუშის და გამყიდველის სახელით.**

გამოვიდა თუ არა ეს ფურცლები, დ—ძემ იმ წამსვე მიმართა წესალისა გამგეობას თხოვნით, მოესმინათ მისთვის. გამგეებამ ახლაც უყურადღებოთ დასტოვა მისი თხოვნა. ბ. გაბუნიამ, რომლის საშუალებითაც ჰქონდა მოლაპარაკება ა. დ—ძეს გამგეებასთან, სხვათა შორის, უთხრა ა. დ—ძეს, რომ გამგეებას ემინია მენი, როგორც „ჯაშუშისა»-ო.

მამინ დ—ძემ მოგვმართა მე და სტუდ. ნ. წულეისკირს და გვთხოვა, მიგვეღო ჩვენს თავზე მოლაპარაკება გამგეებასთან, რათა სავსებით გამორკვეულიყო საქმე და არ დარჩენილიყო ისე ბუნდოვანად, როგორც იყო ფურცლებში მოყვანილი. თუ შემთხვევა იქნებოდა, გვთხოვდა დ—ძე, მოეწსნათ ბოიკოტი. თვით ა. დ—ძე საქმის გარჩევას არ დაესწრებოდა. თუ მივიღებთ მხედველობაში იმას, რომ მამინ როგორც მე, ისე ნ. წულეისკირს გვქონდა სრული ნდობა ჩვენს ქართულ მემამულეთა წრეში და აგრეთვე ისიც, რომ ბრალდებული, ა. დ—ძე, როგორც «ჯამეში» არ დაესწრებოდა საქმის გარჩევას, ცხადია, გამგეებას არა ჰქონდა არავითარი საბუთი, როგორც უფლებრივის, ისე ზნეობრივის მხრით ფაქ-ქვემ გაეთელა კანონიერი მოთხოვნა დ—ძისა. ჩვენთვის ფრიად გასაგები მეიქნა, რადგანაც ბ. გაბუნიამ გადმოგვცა; „გამგეებას არა სურს საქართველში გაჰყვეს დ—ძეს და თუ ეს მაინცა-და-მაინც დ—ძეს სურს გამოიწვიოს გამგეება პრესის საშუალებით საამხანაგო სამართალმიო“. ცხადია, ასეთი საქციელი გამგეებისა ფრიად აიელვებდა დ—ძეს და არც გაკვირვებულა, თუ მან იგი გაგამეგ, რადგან წევრნი, აგრეთვე არა წევრნი გამგეებისა მისცა პრეტენზიები სასამართლოში. რომ ასეთი ნაბიჯი დ—ძისა იყო ნაყოფი მომენტისა და არა ჭიქონია მას ბიზნეს ვისმესთვის ზიანი მიეყენებინა, ამას ამტკიცებს თვით ჩვენება დ—ძისა, რომელითაც ის ბელს ეწყობდა ყველანი გაემართლებინათ. (თვით ბრალდებულნი ამბობდნენ მეორე დღეს, რომ დ—ძემ ჩვენი გასამართლებელი ჩვენება გამოსცა სასამართლოშიო). რადესაც თავმჯდომარე დაეკითხა დ—ძეს: რაში სდებთ ბრალს ამ პირთაო?» დ—ძემ შემდეგი უპასუხა: „ამათ მეწყვიტეს ჩემთან გამარჯვებაო».

თავმჯდომარე. (მოპასუხეებს). რათ მიატოვეთ დ—ძესთვის თავის დაკვრა?

1 მოპასუხე. დ—ძეს არ უკრავთ თავს რადგან ის ქურდია (!!).

2 მოპასუხე. ის ვალს არ იხდის.

3 მოპასუხე. მან ერთხელ ხურათი გადიღო შთვრალმა.

და სხვა და სხვა. ამ ფრ უკანასკნელ ჩვენებას მე არ უპასუხებ და არც საჭიროდ ვსთვლი, მაგრამ ვაძლევ თავს ნებას შევეკითხო ბ-ნ ველ ჩვენების ავტორს, ბ. ა. სვანიძეს (რომელიც ცილისწამებს ა. დ—ძეს ქურდობაში). **რა სახელის და სასჯელის ღირსია ის კაცი, რომელმაც ქაღალდის თამაშში წააგო ფული ჭუთაისის გიმნაზიის ღარიბ მოწაფეთა სასარგებლოდ მობოძებული და დღემდისაც არ დაუბრუნებია?“** რას უწოდებს ასეთ საქციელს ბ. ა. სვანიძე?

პრეტენზიორთა დისციპლინარულ სასამართლომ მემდეგ ასეთი ჩვენებისა ყველა მოპასუხე გაამართლა.

როგორც ჰხედავს მკითხველი, ა. დ—ძის საქციელი თუ ფრიად ცუდია, მით უფრო ცუდი და დასაძრახისია გამგეების, როგორც მთელ მემამულეთა წარმომადგენლის, ახეთი საქციელი; მან ბრალი დასდო დ—ძეს ჯამეშობაში, გაცემაში და თვით შანკ მოეპასე მას თავის გამართლების საშუალება.

გამგეებამ ქართულ „ზემლიაჩესტვოსი“ კიდეც გადაჭარბა „მსჯრაფ-მსროლელ“ სამხედრო სასამართლოებს. მან ცნობად დაგვანახა, რომ ეს მორს არ წასულა სპარსეთის მაჰის სამართლისაგან, რომელიც უმოწყალოდ სტანჯავს ყმასას, ვიდრე მას არ მოსწონს განურჩევლად მართალისა და მტყუანისა. ასეთი საჯვირველი მოქცევა ქართველ „ზემლიაჩესტვოსი“, რა თქმა უნდა, აიღელვებდა ცოტათ თუ მეტრად შეგნებულ ნაწილს ქართველ სტუდენტებისას. „პროტესტანტები“ განაგრძობდნენ თავის კვრას დ—ძესთან; ხოლო ზოგიერთნი, რომლებმაც ხასიათის სიმტკიცე მეტი გამოიჩინეს და ითხოვდენ სამართალს დ—ძეზე და არა ხალხის მიხედვით მის გამტყუნებას, ჩარიცხეს ჭეშმარიტ რუსთა ბანაკში და მეწყვიტეს მასთან თავის დაკვრა.

კომენტარიები მეტიაც!

სტ. გიორგი ბელქანიძ.

P. S. სხვათა შორის ბოიკოტისტებმა გააფრთხილეს სასადილოს პატრონი, სადაც მე ვსადილობდი, რომ მე ჩვენი ვარ „ჭ. რ. კ.“ და ფრთხილად იყოს ჩემთან, მაგრამ ამაზე ლაპარაკიც არა ღირს, რადგან ეს იყოთი სისულელეა, რომ მასე ავტორებსაც ეპატიება.

გ. ბ.

—

გთხოვთ თქვენის გაზეთის საშუალებით უღრმესი მადლობა გამოუცხადოთ შემდეგ პირთ: ქ-ნ მარიამ დემურიას, რომელმაც შემოსწირა სახალხო უნივერსიტეტის ქართულ სკოლას 60-დე ცალი საყმაწვილო ჟურნალი „ნაკადული“ სხვა-და-სხვა წლისა; ქ-ნ მუსხელიშვილს—შემოსწირა გლობუსი, 10 მანეთად ღირებული; ქ-ნ ასათიანისას—შემოსწირა 3 ცალი წიგნი გრამატიკისა; ქ-ნ მიხეილ ჩოდრიშვილს—შემოსწირა ბეჭედი ქართულ სექციისა, ღირ. 2 მ. 50 კ. და ყრთი პატარა ლამპა, ღირ. 40 კაპ., ბ-ნ ლ. სიმონოვს—შემოსწირა 1 ცალი ნავთის ჰურჰელი 1 ფუთიანი; ბ-ნ თ. შილაკაძეს—შემოსწირა 2 ცალი ნავთის ჰურჰელი, ნახევარ ფუთიანი.

კარგი იქნებოდა, რომ სხვებიც მიჰბაძავდნენ ამათ და მით ხელს შეუწყობდნენ ჩვენი სკოლების არსებობას.

სახ. უნივ. ქართული სექცია.

—

აკაკის ფონდისთვის შეკრებილი ფული სად. მუხიანში. სია შემომწირველთა: სადგურის ყოფილი უფროსი ვლადისლავ იოდკო—1 მან., მღვდელი რაჟდენ სანებლიძე—1 მ., სერგეი ჯინჭველაშვილი—50 კ., ერისტო ჯაოხაძე—50 კ., მღვდელი პლატონ ჯინჭველაშვილი—30 კ., ერისტო ყუფარაძე—30 კ., ფარნაოზ ჰეიშვილი—30 კ., მიხეილ ნარეშელაშვილი—30 კ., პორფილე მეფარიშვილი—25 კ., გედეონ მორჩაძე—20 კ., ყარავან ციბაძე—20 კ., რაჟდენ ჯინჭველაშვილი—20 კ., ოლღა გაჩეჩილაძე - ჯინჭველაშვილისა—20 კაპ., მარკოზ სანებლიძე—20 კ., მაქსიმე კაკუშაძე—20 კ., ნიკიფორე კეპულაძე—15 კ., გრიგოლ კეპულაძე—15 კ., ერმილე კეპულაძე—10 კ., მიხაკო ნემსიწვერიძე—10 კ., იესე კეპულაძე—10 კ., ყარავან კოღუაშვილი—10 კ., აფრასიოზ ფშიძე—5 კ., ვასილ გამგებელი—5 კ., არსენ ნაქაბაძე—6 კ., გიორგი აბდალაძე—5 კ., იასონ ჯიბილეიი—2 კ., ივლიანე სანებლიძე—5 კ. სულ 6 მანეთი და 62 კაპ.

ხარჯი: დეპეშის—2 მან. და 15 კაპ. ბიბლიოთეკის თხოვნის მარკები—1 მ. 50 კ. და ფულის გამოგზავნა—16 კ. დარჩენილს 2 მან. 81 კაპ. გიგზავნით (წერა-კითხვის სახოგადოებას) აკაკის ფონდისთვის.

სერგეი ჯინჭველაშვილი.

ეგნატე ნინოშვილის

„ჯეჯილის“ რედაქციამ მიიღო ნიკო ჭიპინაძის მიერ შეგროვილი 7 მ. 50 კ შემომწირველთა სია:

ლუარსაბ ბოდვაძე 3 მ., ა. მაჩაბლიშვილი 1 მ. 50 კ., ნ. ახმეტელაშვილი 1 მ., ნინო მუსხელაშვილი 1 მ., ე. ქარუმიძე 50 ა, და ა. მრევლიშვილი 50 კ.

ნ. ბეს. ღოღობერიძისაგან 10 მ.

იაკობ ღორთქიფანიძის მიერ შეგროვილი ტფილისში მთავარ სახელოსნოების სტაციართა ცეხში 8 მ. 35 კ. შემომწირველთა სია:

გ. არემიძე 50 კ., ვარლაამვილი 30 კ., მ. სვანიძე 15 კ., მ. რუხაძე 50 კ., ლ. შამისაშვილი 2 შ., მ. ჯეჯუხიძე 50 კ., ცერაძე 40 კ., კ. მავლაძე 20 კ., რ. გოგიტაშვილი 30 კ., ი. ტყვიტაძე 20 კ., ა. პატარკაციშვილი 20 კ., დ. ურიაშვილი 30 კ., რ. ხარაბაძე 30 კ., გიორგაძე 20 კ., ქ. მარშანია 30 კ., ხ. ბურჭულაძე 20 კ., ა. საგარეიშვილი 30 კ., გ. ჯაბაური 30 კ., ხ. ჩიხლაძე 30 კ., მ. რთველიაშვილი 10 კ., ს მეისტრიფაშვილი 15 კ., გ. დოდელაშვილი 10 კ., მ. ფოცხვერია 15 კ., ს. ბოჭორიშვილი 20 კ., მ. კაციტაძე 10 კ., გ. დამნელი 50 კ., ქ. მამულაშვილი 20 კ., ი. მესხი 10 კ., გ. ახათიანი 10 კ., ა. მამაცაშვილი 10 კ., გ. კახიანი 20 კ. ფ. ჯოლაელიშვილი 20 კ., გ. დარსაველიძე 20 კაპ.

ბეტრე არველაძის მიერ შეგროვილი რკინის გზის სახელოსნოს მუშათა შორის 8 მ. ნ კ. შემომწირველთა სია:

ო. მიქაძე 70 კ. ათ-ათი მაური; ნ. გოგიჩაიძე, მ. ლომიძე, კ. თარხნიშვილი, პ. არველაძე. პ. თევზაძე 40 კ. მქვს-ქრისტე მაური: ი. გოგსაძე, ი. ნიკურაძე, ნიკურაძე, გ. ინასარიძე, ი. გიორგველაშვილი, ვ ჩიოტაშვილი, გ. ჟამიერაული, რ. მშვენიერაძე, შ. ჭესტვირიშვილი. თითო-თითო აბაზი: პ. ფრანგიშვილი, ნ. ფხაკაძელი, გ. გოგსაძე, კ. ჭიკუასელი, გ. გაბაინაშვილი, პ. ალაზანაშვილი, ხ. გაბუნია, ს. გაფცერიფაული, ი. შავშიშვილი, ვ. ვამაკიძე, მ. ხარგკიძე. ა. ჭინჭარაული 15 კ., ხ. მონასელიძე 10 კ, ვ. გოგიჩაიშვილი 10 კ.

სულ 33 მ. 90 კ. ღიმდე იყო 1357 მ. 52 კ. შესდგა 1391 მ. 42 კაპ.

განცხადებანი

მატარებლების მიმოსვლა

(1ს ბერილიდან)

ფრჩხილებს გარეშე აღნიშნულია პეტერბურგის დრო, ფრჩხილებში ტფილისის.

ტფილისიდან გადის

ბათუმისაკენ: 1) სწრაფი N 1, სადამოს 7 ს. 33 წ. (8 ს. 31 წ.).

2) საფოსტო N 3, დილის 8 ს. 6 წ. (9 ს. 4 წ.).

3) სამგზავრო N 5, დამის 12 ს. 3 წ. (1 ს. 1 წ.).

ბაქოსაკენ: 1) სამგზავრო N 12, სადამოს 9 ს. 13 წ. (10 ს. 11 წ.).

2) საფოსტო N 4, სადამოს 10 ს. 40 წ. (11 ს. 38 წ.).

3) სამგზავრო N 6, დილის 6 ს 38 წ. (7 ს. 36 წ.).

ბორჯომიდან: 1) სამგზავრო N 7/8, დილის 9 ს. (9 ს. 58 წ.).

2) სამგზავრო N 9/10. ნაშუადღევის 2 ს. 30 წ. (3 ს. 28 წ.).

ჯულფამდე: საფოსტო N 74/75, დამის 12 ს. 46 წ. (1 ს. 44 წ.).

ერევნამდე: სამგზავრო და საქონლ. N 78/79, ნაშუადღევ. 4 ს. (4 ს. 56 წ.).

მცხეთამდე: მარტო კვირა-ექმეების წინა დღით და კვირა-ექმეებში—1) საკარაკო N 77, დილის 9 ს. 30 წ. (10 ს. 28 წ.).

2) საკარაკო N 77 a, ნამუადღევის 2 ს. (2 ს. 58 წ.).

ტფილისში მოდის

ბათუმიდან: 1) სწრაფი N 2, დილის 8 ს. 38 წ. (9 ს. 36 წ.),

2) საფოსტო N 4, სადამ. 9 ს. 40 წ. (10 ს. 38 წ.).

3) სამგზავრო N 6, დილის 5 ს. 50 წ. (6 ს. 48 წ.).

ბაქოდან: 1) სამგზავრო N 11, დილის 9 ს. 47 წ. (10 ს. 45 წ.).

2) საფოსტო N 3, დილის 7 ს. 8 წ. (8 ს. 6 წ.).

3) სამგზავრო N 5, დამის 11 ს. 13 წ. (12 ს. 11 წ.).

ბორჯომიდან: 1) სამგზავრო N 7/8, დილის 6 ს. 46 წ. (7 ს. 44 წ.).

2) სამგზავრო N 9/10, სადამოს 8 ს. 4 წ. (9 ს. 2 წ.).

ჯულფიდან: საფოსტო N 72/73, დილის 5 ს. 28 წ. (6 ს. 26 წ.).

ერევნიდან: სამგზავრო და საქ., ნამუადღევის 5 ს. 25 წ. (6 ს. 23 წ.).

მცხეთიდან: მარტო კვირა-ექმეების წინა დღით და კვირა-ექმეებში—1) საკარაკო N 76 a, ნამუადღევის 1 ს. 30 წ. (2 ს. 28 წ.). 2) საკარაკო N 76, სადამოს 7 ს. 20 წ. (8 ს. 18 წ.).

სიკვდილი გაღლინჯოებს!

ახალი საშუალება „კლოპოვინი“, რომელიც სპობს ბაღლინჯოებს და მის კვერცხებს სულ ერთ წუთში, რისთვისაც პირობას ვაძლევ. ჯერ არა ყოფილა ამ გვარი ძვირფასი წამალი.

დარიგება თან ახლავს ფლაკონს. ფასი 35 კ. უგზავნით მსურველთ ფასდადებით. მოიკითხეთ „კლოპოვინი“ ახობაძისა. მთავარი საწყობი ტფილისი, ნეკრასოვის ქუჩა, № 14 და ვორონცოვის ძეგლთან. აფთიაქებს %.

(15—ახ.—11)

პეტერბურგში გამოვიდა რუსულ ენაზე ახალი წიგნი მალაქია ბოლქვაძისა

ხუ რეგნით ქალებს!..

ანუ

„ქაცოგბრიოგბის მტერნი“

შინაარსი: წინასიტყვაობა.—წარსული.—აწმყო.—სქესობრივი ინსტინქტი და გონება.—მრუშის ჯიხოლოგია.—გონს მოდით.

ფასი 65 კაპ.

„დროების“ ხელის მომწერთ დაეთმობათ 50 კაპ. შემოსავლის ნაწილი გადაეცემა ტფილისის ქართველ ქალთა წრეს. დაკვეთა შეიძლება შემდეგ ადრესით: Петербургъ, Сергіевская, 31, Ф. Каминской.

ალექსანდრე როსტომის ძე თაბაგარის მაღაზია ქ. ქუთაისში.

ზომიერ ფასებში როგორც ნაღდზედ, ისე ნისიადაც თვიური გადახდით, ვყიდი საუკეთესო საკერავ და ჩულქის საქსოვ მაშინებს, გრაფონებს და მათ მოწყობილებას.

საქონელს ვღებულობ საზღვარ-გარეთის საუკეთესო და ბევრჯელ დაჯილდოვებულ ქარხნებიდან. **მაშინები მაღალ ხარისხოვანია** და ბევრად უფრო გაუმჯობესებული **„სისტემა ზინგერ“-ზე.** საქონლის სიკარგეში ვიძლევი გარანტიას ათი წლით უფასო შესწორებით. ქარგვას და ჩულქის მაშინებზე ქსოვას ჩვენ თვითონ ვასწავლით.

აგენტები გვყავს და ჩვენი საქონელი იყიდება შემდეგ ადგილებში: სამტრედია, ხონი, ყვირილა, ჭიათურა, ონი, ამბროლაური, სვირი, ბაღდადი, ლანჩხუთი და სხვაგან. ბ ს გამოგზავნითაც შეიძლება საქონლის დაბარება და თუ საქონელი მოსაწონი არ იქნება, ფულს უკან უბრუნებთ. წერილობით მიწერა-მოწერაზე, პასუხს სწრაფად ვიძლევით.

ადრესი: А. Р. Табагари, г. Кутаисъ.

ერთგული მეგობარი ქალებისა

კრემ კაზიმი მეტამორფოზა გაიყიდა 2,000,000-მდე ფუთა

სამუდამოდ აშორებს ჭორფლს, ღუდუნებს, ლაქებს, ნაოჭებს და სახის სხვა ნაკლს.

(Метцль и Ко. N 80012).

(1—ნ.—1)

პირველი კერძო სამკურნალო
ოქტ. ნიავსაკრებისა
დაარსებულია 1880-წელს.
(ვორონცოვის ძეგლის პირდაპირ)
ტფილისში, ქერიების ქუჩაზე

დ ი ლ ი თ:

ბ. ა. ნავასარდიანი: 11—12 ს. ქირურგიული, ვენერიული (სიფილ.) და საშარდე.

ყ. მ. ჩიქოვანი: 9 ნახ.—10 ს. თვალისა, შინაგან და ნერვებისა.

ზ. ი. ბაბანასოვი: 10—11 ს. საბებიო, ქალებისა და ბავშვებისა.

მულინი: 10—12 ს. ყურისა, ცხვირისა და ყელისა.

მ. გ. ავეტისიანცი: 11—12 ნახ. ს. კანისა, სიფილისი, ვენერ. და ქირურგ.

ა. მ. პუგინოვი: 12—1 ს. შინაგან, ბავშვებისა და ყვავილის აცრა.

ა. ი. კარაპეტიანცი: 1—1 ნახ. ს. შინაგან და საბავშვო.

ა. მ. ტურბოვიჩი: 1 ნახ.—2 საათამ. საბებიო და ქალებისა.

ს ა ღ ა მ ო თ ი:

ი. ვ. გეევსკაია-ენგელი: 6—6 ნახევ. ს. საბებიო, ქალებისა და ბავშვებისა.

ი. დ. მარციშევსკი: 6—7 ს. შინაგანი, ბავშვებისა და ყვავილების აცრა.

რჩევა 50 კაპ. დარიგებს უფასოდ, კონსულტაციები და ოპერაციები შეთანხმებით. სამკურნალოს დოქტორი მედიც. დოქტორი **ბ. ა. ნავასარდიანი.**

(წ.—1—115)

დაგვა ახალ-სენაკში

ძ ნ მ. დ. ფულარიას თაოსნობით

იხსნება

ქალების კერძო ოთხ-კლასიანი

პროგიმნაზია

გამოსაცდელი ეგზამენი დაიწყება 16 აგვისტოს, ხოლო მეცადინეობა 1 სექტემბერს. (26—266—12)

ბაღი-რესტორანი

ამხანაგობის

„იუშანე“-სი

სახალხის ქ., ქართველ თავ.-ასნაურთა საზაფხულო თეატრთან. ბაღში ყოველ დღე დღისით 2—4 ს. და საღამ. 9—2 ს. უკრავს ორკესტრი 8-ნ ბ. ფალიაშვილის ლოტბარობით. **ბაღში შესვლა უფასოდ.**

სადილები: 2 კერძი—60 კ., 3 კერძი—80 კ., 4 კერძი—1 მან. ყოველს გვარ საჭმელ სასმელზე არის გაწერილი „კარტოჩკები“ და „პრეისკურანტები“. ფასები ზომიერია.

ტელეფონის N 233. (50—გაყ.—16)

კანტორა და საწყობი „სპერმატინისა“ და „ალმეზისა“

გადვიტანე ვორონცოვის ძეგლთან, ნეკრასოვის ქუჩაზე, № 14.

(30—ნ.—4) **ი. ახობაძე.**

მომავალი 1910 წლის კედლის კალენდარი „განთიადი“

ამ ცოტა ხანში დაიწყება ბეჭდვა და დეკემბრის პირველ რიცხვებში გამოვა გასასყიდათ

კალენდარი, როგორც ქვემო დაბეჭდილ ნიმუშიდან სჩანს, დიდი ზომისა იქნება და ეღირება თითო 40 კაპ. წიგნის მაღაზიებს დეთმობათ 25% დაკლებით.

რომ დანამდვილებით ვიცოდეთ, თუ რამდენია საჭირო კალენდრის დაბეჭდვა, ამისთვის ვთხოვთ წიგნის მაღაზიებს და გამყიდველებს ამა წლის 20 ივლისამდე გვაცნობონ ყველამ, ვის რამდენი ცალი დასჭირდება. ამასთანავე უნდა წარმოადგინონ ბედ რაოდენობის მიხედვით 25%, რათა ტყუილად არ დაგვირჩეს დაბეჭდილი.

ადრესი: ტფილისი, ვანქის დიდი ქ., N 12. სტამბა „სინათლე“, კედლის კალენდრის „განთიადისთვის“.

ექიმი ნ. ა. ხუდადოვი

ნ. ა. ხუდადოვი მთელს კავკასიაში კარგად ცნობილი საზოგადო მოღვაწე იყო. მე-70 წლებში ჩამოვიდა ტფილისს და მას შემდეგ დაუღალავად მუშაობდა როგორც პიტერატურაში, ისე საზოგადოებრივ ასპარეზზე. მონაწილეობას იღებდა ქართულ პრესაში და რუსულშიაც, სადაც დამცველი იყო ხალხის ინტერესებისა და მქადაგებელი მოწინავე აზრებისა, როგორც საზოგადო მოღვაწე. ნიკო ხუდადოვი დაუღალავად მუშაობდა სახალხო საქმისათვის. მისი თაოსნობით და მეცადინეობით დაარსდა ტფილისში სახალხო კითხვების საზოგადოება. მისი თანამშრომლობით და მეცადინეობით არსებობდა სახალხო თეატრი, ხალხიც იცნობდა ამ მუშაკს და ხშირად მიჰმართავდა ხოლმე მას გაჭირვებისა და დარდის დროს: ხალხი არასოდეს არ დაიკიწყებს ამ მოღვაწეს, რომელიც ავადმყოფურად და სრულიად უმიზეზოდ გამოახალმეს წუთისოფელს.

ნ. ხუდადოვი იყო მხსვერპლი იმ შავბნელ ძალების, რომელნიც შეკავშირდნენ და ამოძრავდნენ თანამედროვე განმანათავისუფლებელ მოძრაობის შესაფერხებლად და შესაჩერებლად ეჭვს გარეშეა, რომ ამ ადამიანის სიკვდილი განზრახ დამზადებული და ჩაღენილი იყო მავ-რაზმელთა მიერ, რომელთაც ჰგონიათ, რომ დაქირავებულ მკვლელთა მემწეობით და მოღვაწეთა მოკვლით შეიძლება მთელი ხალხის მოძრაობის შეჩერება. არ იციან სულით დაცემულებმა და გონებით დაბნეულებმა, რომ ყოველი ახალი მხსვერპლი, რომელიც იწირება ხალხის მოძრაობისათვის, აღვიძებს იმ ცეცხლს, რომელიც ხაბოლოდ შთანთქავს ბნელის ძალების წელმძღვანელებსა და დაქირავებულ მკვლელთა ორგანიზატორებს.

დამაკვირდი

რაც უნდა პატარა იყოს საქმიანი ქვეყანა, პატიოსანს გულში მაინც ყველაზე დიდი ადგილი უჭირავს.

სტამბა „სინათლე“, დიდი ვანქის ქუჩა, № 12.

რედაქტორ-გამომცემელი ი. ნ. აბელაძე.